75STE JAARGANG NO. 9731 DONDERDAG 30 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Copyright R.V.D. Den Haag - foto M. C. Meijboom.

Morgen is het de verjaardag van H.K.H. Prinses Beatrix. Als nimmer te voren zullen de Nederlandse Antillen op die dag in feeststemming zijn, nu de Kroonprinses zelf eerstdaags in hun midden zal vertoeven. Dan zal de bevolking onzer eilanden in de gelegenheid zijn de Prinses met dezelfde welgemeende hartelijkheid te omringen waarmede zij Haar morgen gelukwenst op Haar verjaardag.

Steeds meer kritiek in Indonesië op regering-Djuanda

Anti-Amerikaanse houding tengevolge van terugroepen van JOHN ALLISON

Djakarta. — Volgens een bericht van Radio Padang heeft de „Volksactie" in Midden-Sumatra het aftreden van het kabinet-Djuanda geëist.

Tijdens een bijeenkomst van deze „Volksactie", welke werd toegesproken door de voormalige militaire commandant van Noord-Sumatra, kolonel Simbolon, en de oud-waarnemend chef-staf van het leger, kolonel Djambek, werd betoogd, dat het kabinet-Djuanda in de strijd om Nieuw-Guinea en de uitvoering der besluiten van de verleden jaar in Djakarta gehouden conferentie tot nationaal overleg, heeft gefaald.

Volgens radio Padang werd gezegd, dat de waarnemend president mr Sartono, de vroegere oud-vice-president Mohhammed Hatta en Sultan Hamengku Buwono 9 van Jokjakarta tot kabinetsformateur moet benoemen.

Ook in Djakarta heeft de fractieleider van een der gematigde Islamietische partijen het aftreden van de regering-Djuanda geëist, omdat zij de eenheid in het land niet heeft kunnen verzekeren, noch heeft kunnen waarborgen, dat „wij de strijd om West-Irian zullen winnen".

Hij betoogde, dat „wij misschien nog nooit een regering hebben gehad, die in zo grote mate door wensdromen wordt geleid, als de tegenwoordige".

Een communistisch parlementslid heeft aan de regering verzocht te willen overwegen het verbod tot invoer van Nederlandse dagbladen, waaronder het communistische partij-orgaan „De Waarheid", in te trekken.

Dit lid grondde zijn verzoek op de overweging, dat „De Waarheid" de belangen van Indonesië voorstaat.

Het terugroepen van de Amerikaanse ambassadeur in Indonesië, John M. Allison, minder dan een jaar nadat hij zijn post in Djakarta op zich had genomen, heeft geleid tot een aantal ongewoon heftige aanvallen op het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken in de Indonesische pers.

De gematigde-pro-Westerse bladen zijn over het algemeen van oordeel, dat Allison:

1. een gezond en positief voornemen heeft doen blijken om te helpen het konflikt tussen Indonesië en Nederland over Nieuw-Guinea op te lossen;
2. het standpunt heeft gesteund, dat de Verenigde Staten aan het verzoek van Indonesië tot aankoop van wapens behoren te voldoen;
3. er bij zijn regering op heeft aangedrongen rijst naar Indonesië te zenden, doch dat het State Department niet bereid was zijn politiek van strikte neutraliteit in het Nederland-Indonesische geschil te herzien.

De onafhankelijke „Times of Indonesia" schreef, dat de terugroeping van Allison „een der duidelijkste pro-Nederlandse, pro-communistische en anti-Indonesische acties" van het State Department was.

„Een ieder, die aan onze verklaring twijfelt, moet maar eens de communistische en de meelopende bladen lezen om te kunnen genieten van hun onverbloemde blijdschap over de abrupte terugroeping van Allison."

„De Indonesisch-Amerikaanse betrekkingen hebben het dieptepunt van alle tijden bereikt', aldus de „Times of Indonesia", die daaraan toevoegde: „De Verenigde Staten hadden niet harder of ijveriger kunnen werken om in geheime verstandhouding te komen met de krachten, die de vernietiging van de Indonesische republiek nastreven."

Abadi, de spreekbuis van de anti-communistische Islamietische partij Masjumi, schreef: „De adviezen van Allison schijnen door John Foster Dulles en zijn stof in Washington te zijn genegeerd en nu moet Allison heengaan."

Het blad, dat de Amerikaanse minister „het meest ongeleide projektiel der Verenigde Staten" noemt schreef, dat „als de Amerikaanse politieke lijn tegenover Indonesië — en tegenover Azië — even straf blijft als zij thans is, het doel van deze politiek: het afdammen van de communistische invloed, te allen tijde zal mislukken".

De nationalistische Suluh Indonesia noemde Allison „het tragisch slachtoffer van onwetendheid van Washington over de werkelijke feiten in Indonesië in het bijzonder en in de nieuw geboren Aziatisch-Afrikaanse landen in het algemeen".

Bruynzeel gaat in Suriname Spaanplatenfabriek openen

Paramaribo. — De Surinaamse Bruynzeelfabrieken zullen binnenkort een programma uitvoeren voor een vergrote houtindustrie. Dit heeft de direkteur van de maatschappij in Suriname, dr Ch. Plomp, medegedeeld bij zijn terugkeer in Suriname van de jaarvergadering van het Bruynzeel-concern in Nederland.

In juni van dit jaar zal er een spaanplatenfabriek worden geopend, die van de meest moderne machines zal worden voorzien. Voor de installatie zal een zevental technici uit Nederland en Duitsland in Suriname aankomen.

Voor de afzet van de spaanplaten heeft Bruynzeel in de eerste plaats de aandacht gericht op de Europese markt, maar niet minder aandacht zal worden besteed aan de afzetmogelijkheden op de Caraibische en de Amerikaanse markt.

De modernisering van de bosexploitatie, die eerst een bescheiden omvang zou hebben, zal zich nu over alle concessies uitstrekken en worden uitgevoerd in een periode van vier jaar. In de loop van dit jaar zal de triplexfabriek, even buiten Paramaribo, in grotere mate worden gemechaniseerd om tot een hogere produktie te komen. In deze fabriek zal er een nieuw produkt vervaardigd worden, het zogenaamde beton-triplex. Dit is een produkt met een zeer harde buitenlaag, dat zeer duurzaam is en geschikt voor bekistingswerk.

De zagerij, waarover de fabriek beschikt, zal door de aanschaf van nieuwe machines worden gereorganiseerd.

Met de invoering van de mechanisatie op de genoemde afdelingen, zullen er arbeidskrachten vrijkomen. Een probleem zal zich echter ten aanzien van de tewerkstelling van deze arbeidskrachten niet voordoen, daar de vrijgekomen arbeiders naar de spaanplatenfabriek zullen afvloeien.

Amerikaanse kunstmaan wacht op goed weer!

Cape Canaveral. — Zodra de weersomstandigheden gunstig zijn zal het Amerikaanse leger met behulp van een raket van het type Jupiter-C een kunstmaan lanceren. Woensdag moest de poging tengevolge van een krachtige wind in de hogere luchtlagen en slecht zicht worden uitgesteld.

Zoals bekend is de marine, die aanvankelijk de eerste Amerikaanse aardsatelliet zou afschieten, wegens technische fouten in de Vanguard-raket nog niet hiertoe in staat. De eerste poging met de Vanguard op zes december j.l. was een volledige mislukking. Afgelopen zondag moest een nieuwe poging op het laatste ogenblik worden uitgesteld, doordat zich defecten in de tweede trap van de raket voordeden.

Proeven met overplanten van nieren

Moskou —. De Sovjet-bioloog Laptsjinski is er in geslaagd een der nieren van een hond naar de nek over te planten en de tweede nier weg te nemen, nadat de eerste weer normaal was gaan functioneren. De hond heeft daarna nog ruim een jaar geleefd. Bij overplanting van nieren van de ene hond op de andere verschrompelden de nieren echter na verloop van enige weken en overleden de proefdieren.

Tien jaar geleden werd GHANDI vermoord

Nagedachtenis van MAHATMA allerwege geëerd

Nieuw Delhi. — India gaf vandaag Hommage aan de nagedachtenis van Mahatma Ghandi, de Indische spirituele leider die 10 jaar geleden door een lid van een extremistische groep in India werd vermoord.

In het gehele land werd er twee minuten stilte in acht genomen.

Premier Jawaharlall Nehroe woonde een herdenkingsceremonie bij in de tuin van het Huis, waar Ghandi tijdens een gebedssamenkomst werd doodgeschoten.

President Rajendra Prasad woonde een andere herdenking bij aan de oever van de rivier de Jumna, waar het stoffelijk overschot van de Mahatma werd gecremeerd.

Ook in de westelijke wereld wordt vandaag aandacht geschonken aan de nagedachtenis van Mahatma Ghandi, die tien jaar geleden in India werd vermoord.

In Londen werd in de kringen van de Indische vertegenwoordiging een herdenkingsbijeenkomst gehouden, waar niet alleen Indiërs tegenwoordig waren.

De Indische hoge commissaris in Engeland, mevr. Vijaya Lakshmi Pandit zei in een herdenkingsrede dat allen zich moeten aansluiten „bij de tweelingsterren van waarheid en liefde" die Ghandi tijdens zijn leven hebben geleid. Zij vroeg aan de aanwezigen wat innerlijk hun bijdrage was voor het doen voortleven van de ideeën die de Mahatma tijdens zijn leven bezielden.

In een artikel in „Peace News", het weekblad van de internationale organisatie van pacifisten noemde Eleanor Roosevelt Ghandi „het symbool van een nieuwe idee".

Optie op goudconcessies SARAKREEK

Paramaribo. — In Paramaribo is vernomen, dat de Canadese maatschappij de Northern Gold Mines, besloten heeft een optie voor 25 jaar te nemen op de goudconcessies van de Sarakreek Goudmaatschappij.

De goudexploitatie, voornamelijk aan de Lawarivier diep in het distrikt Marowijne, zal geheel mechanisch worden uitgevoerd. De maatschappij heeft het voornemen eigen vliegtuigen in te schakelen. Er zal hiervoor een air-strip worden aangelegd te Benzdorp, een nederzetting in de omgeving van het mijngebied.

Staking op Bahama's geëindigd

Nassay. — De algemene staking op de Bahama-eilanden die achttien dagen geleden begon, is geëindigd. De stakers zullen heden donderdag het werk hervatten.

Het geschil begon met een conflict tussen de taxichauffeurs en hun werkgevers. De staking heeft de Britse kolonie naar schatting een half miljoen gulden per dag gekost.

Lt. Kol. R. Loscher Blanco Venezolaans consul-gen. op Curacao

Willemstad. — Behoudens Koninklijke goedkeuring zal tot Consul-Generaal van Venezuela op Curaçao worden benoemd Luitenant-kolonel Rolando Loscher Blanco. Hij spreekt vloeiend Nederlands en ontving schoolopleiding in Bussum. De ex-consul-generaal week uit naar Santo Domingo.

De avondklok, die sedert 23 januari in Venezuela was ingesteld van 1.00 — 05.00 uur, is gisteren teruggebracht van 22.00 tot 04.00 uur.

De Argentijnse regering heeft het nieuwe bewind erkend. In een regeringsbesluit te Buenos Aires is de hervatting van de Argentijns-Venezolaanse diplomatieke betrekkingen bekend gemaakt.

Ook Uruguay en Peru hebben de regering van Venezuela erkend.

De regeringsjunta van Venezuela heeft bij dekreet het parlement ontbonden.

De ontbinding is noodzakelijk geworden, zo wordt in het dekreet gezegd, door het feit, dat dit parlement niet op democratische wijze tot stand is gekomen en daardoor niet het volk vertegenwoordigt.

Moskou. — In de komende zomer zullen er van het Russische onderzoekingsschip „Ob" dertig raketten worden afgeschoten voor een onderzoek van de bovenste lagen van de atmosfeer.

Dezer dagen heeft de Aartsbisschop van Utrecht, Mgr dr S. J. Alfrink, te Nijmegen het tweede katholieke militaire vormingscentrum de „Westerhelling" ingezegend, waar de minister van Defensie, ir Staf, het gebouw opende. Op de foto: Mgr Alfrink en minister Staf tijdens de plechtigheid.

De motie-Bikker na de aangebrachte wijzigingen

De motie-Bikker over de uitzetting-de Wit, zoals deze in de Staten der Ned. Antillen, na de aangebrachte wijzigingen, werd overgenomen, luidt als volgt:

De Staten van de Nederlandse Antillen, bijeen in openbare vergadering op woensdag 29 januari 1958;

Overwegende, dat zij het gewenst achten zich als volksvertegenwoordiging van de Nederlandse Antillen uit te spreken omtrent de tegen A. de Wit, Hoofdredacteur van de Beurs- en Nieuwsberichten, bevolen uitzetting;

Overwegende dat vooropgesteld dient te worden dat de uitzetting van een persoon tot de autonome bevoegdheden van de Nederlands-Antilliaanse Regering behoort en dat iedere poging om dit recht te beknotten of om de bevolen uitzetting tegen te gaan door de bevolking van de Nederlandse Antillen beschouwd moet worden als 'n aantasting v.d. autonome rechten van ons land en schending van het Statuut;

Overwegende dat betrokkene ingevolge het uitzettingsbevel reeds op de 22ste januari 1958 de Nederlandse Antillen had moeten verlaten, doch dat zulks niet is geschied;

Overwegende dat op het door betrokkene ingediende beroepschrift nog steeds niet is beslist, waardoor onder de bevolking van de Nederlandse Antillen grote onrust heerst, mede als gevolg van de herhaalde moeilijkheden welke reeds vroeger zijn gerezen t.a.v. de omvang en betekenis van de autonomie;

Gelezen de uitvoerige uiteenzetting van de Minister van Justitie terzake deze kwestie gedaan in dienst brief aan de Voorzitter van dit College dd. 31 mei 1957 No. S-75055.

BESLUITEN:

1) Te verklaren, dat de uitzetting van de heer A. de Wit behoort tot een de Regering bij wettelijke regeling toegekende bevoegdheid;

2) Bij de Regering aan te dringen op een zo spoedig mogelijke beslissing op het hangende beroepschrift van betrokkene;

3) Hun vertrouwen in de Regering uit te spreken.

Deze motie per brief ter kennis te brengen van de Regering van de Nederlandse Antillen en de Gouverneur van de Nederlandse Antillen als orgaan van het Koninkrijk en telegrafisch aan de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

en gaan over tot de orde van de dag.

★★★ Argumenten niet ontzenuwd

Wij hebben ons er al meerdere malen over verwonderd, hoe tijdens de discussies in de Staten bepaalde naar voren gebrachte argumenten niet die aandacht en waardering krijgen, die zij toch eigenlijk verdienden. Een mens, die gewend is logisch te denken en die gebiologeerd wordt door de kansen in het pro- en-contra spel van een goed debat, moet het toch eigenlijk niet van zijn hart kunnen verkrijgen een werkelijk goed (of goed lijkend) argument van zijn tegenstander onbeantwoord te laten. Zwijgen in dit geval is immers zwakte en een bewijs, dat men de wapens heeft gestrekt en zich gewonnen geeft.

Naar aanleiding van het nogal opgewonden betoog van de heer Bikker (sprekers stem sloeg herhaaldelijk over) zijn drie dingen gezegd waarop wij nu eens gaarne een goedgefundeerd antwoord hadden gehoord, doch welk antwoord helaas is uitgebleven.

De heer Bikker stelde het aldus voor, dat de autonomie van onze eilanden stond of viel met het recht van de regering de heer de Wit te kunnen uitzetten.

Daar tegenover werd het volgende gesteld:

1. De verordeningen, waarop de toelatings- en uitzettingsmogelijkheden berusten, zijn alle van koloniale oorsprong en hebben geen cent met de autonomie van de Antillen te maken. Hoe kan er dus sprake zijn van een aantasting der autonomie in het geval van een uitzetting?

2. De Nederlandse regering kan geen Surinamer of Antilliaan uitzetten, omdat de grondwet dit verbiedt. Toch haalt geen mens het in zijn hoofd hierin een aantasting van de Nederlandse autonomie te zien.

Toen deze beide argumenten naar voren werden gebracht, vond de heer Bikker het blijkbaar niet de moeite waard te luisteren. Hij was tenminste in drukke conversatie met een collega-Statenlid en het is de grote vraag of, op dat moment iets van het debat tot hem is doorgedrongen. Wij willen het nu nog maar niet zo voorstellen, dat hij door zijn houding verachting voor zijn politieke tegenstander wilde demonstreren. Alhoewel die indruk wel eens gewekt werd, wanneer op een hoogtepunt van het debat de heer Bikker plotseling uit de zaal was verdwenen.

Tegenover de beschuldigingen van leden der regeringspartijen, dat onder de regering-Gomez veel meer mensen werden uitgezet en dat toen iedereen zijn mond hield, werd gesteld dat onder de huidige regering de Surinamer Simoons werd uitgezet en dat toen ook iedereen en speciaal de heer Braam daarop met geen enkel woord reageerde. Wij willen niet zeggen, dat hier van een "argument" sprake is, maar wij hadden toch wel eens gaarne vernomen wat de woordvoerder van de D.P. in de Staten daarop te zeggen zou gehad hebben.

Politiek is in zeker opzicht een sport. En een goed doelpunt moet altijd toegejuicht worden, van welke zijde het ook komt!

Ministers naar Aruba

Willemstad. — Heden zullen de ministers van Sociale Zaken en Justitie, C. D. Kroon en mr S. W. v.d. Meer, naar Aruba vertrekken teneinde met de direktie van de Lago besprekingen te voeren over arbeidszaken.

De 1 Mei-viering

Willemstad. — Tijdens de zitting van de Staten van jl. dinsdag heeft minister Kroon medegedeeld, dat 1 mei als dag van de arbeid voortaan een vrije dag zal zijn.

Daarmede is het request ingewilligd, dat de Algemene Curaçaose Bakkersbond, de Constructies Arbeiders Bond, en de Nationale Haven Arbeiders Unie dd. 9 september 1955 aan de regering richtten.

SPUTNIK II duidelijk zichtbaar

Oranjestad. — Gisteravond omstreeks tien over negen was Sputnik II duidelijk boven Aruba zichtbaar. De kunstmaan weerkaatste het licht, waardoor ze er uit zag als een heldere, zich vrij snel verplaatsende ster.

STATEN besteden twee zittingen aan een motie

Pro en contra motie-BIKKER betreffende uitzetting-de Wit

Verwijten over en weer en maar zelden een doordringen tot de kern van de zaak

Willemstad. — Gisterochtend werd de Statenvergadering welke in de vroege morgen geschorst was, weer voortgezet. Het eerste aan de orde zijnde punt was zoals wij in onze editie van gisteren reeds meldden: de motie-Bikker, handelende over de uitzetting van de heer A. de Wit.

Nadat de voorzitter de vergadering geopend had, en het eerste punt aangekondigd, gaf hij de procedure voor de behandeling ervan. Elk lid zou een beurt krijgen terwijl de spreektijd vastgesteld werd in de eerste ronde 30 minuten en in de tweede ronde 15 minuten.

De heer Bikker las de aangekondigde motie voor en gaf een korte toelichting, hoewel hij van mening was dat verder commentaar overbodig was.

Volgens spreker werd de zaak de Wit in de kranten eenzijdig belicht en is men van mening dat de betrokkene eerst voor de rechter moest verschijnen voor dat een uitzettingsbevel kon worden gegeven.

Men moet niet denken dat omdat men Nederlander is men kan schrijven wat men wil.

Spreker haalde nog even de artikelen over deze kwestie aan en hoopte dat de heer Gomez ook hier in de Statenzaal het een en ander zou verklaren.

De volksvertegenwoordigers moeten zich **vandaag, nu** uitspreken. Zij moeten hier verklaren dat zij de Wit nog langer gastvrijheid willen blijven geven. Zij moeten verklaren dat ze durven tornen aan de autonome bevoegdheden van de Regering, aldus spreker.

De heer Bikker verklaarde verder dat het niet gaat om de Wit, maar tegen een zekere mentaliteit; tegen verschillende andere Nederlanders in de Ned. Antillen, die de mentaliteit hebben om zich niet aan te passen aan de nieuwe staatsrechtelijke veranderingen die in de laatste tijd zijn gekomen.

Spreker vond, dat de kwestie secondair is, en er moet nu een beslissing vallen. Zal op het beroepschrift van betrokkene, beslissend of niet beslissend worden geantwoord? Heeft de Gouverneur de bevoegdheid om tegen de beslissing van de Regering in te gaan?

Verder zei de heer Bikker van mening te zijn dat er vele Nederlanders zijn die het eens zijn met de Regering, doch enkelen kunnen zich nog niet verenigen met de drastische staatsrechterlijke veranderingen van de laatste jaren.

Deze mensen vormen voor ons een groot gevaar, aldus de heer Bikker.

Spreker vroeg zich af of het **overmoed of berusting** is, welke de heer de Wit beweegt om nog steeds onbeschofte artikelen te schrijven en haalde een stuk in de Beurs en Nieuwsberichten aan waarin volgens spreker de Regering vergeleken wordt met de Regering van Batista op Cuba.

Het lid Geerman verklaarde zich voor de motie en zei, dat men daaruit niet moet concluderen dat hij tegen de Nederlanders is. Spreker zeide, dat het bij hem niet gaat om de Nederlander doch om de persoon van de Wit. Hij vond dat de Wit in Rustoord thuis hoort en zei verder dat de uitzetting een zaak van de Regering is en niet van de Gouverneur. Tenslotte verklaarde de heer Geerman, dat de Wit Nederland een groot genoegen zal doen door zo gauw mogelijk te verdwijnen.

De heer **Debrot** zeide, dat het geheel een trieste zaak is, diep droevig! Wat wil men met deze motie? Naar de daarin vervatte conclusies te oordelen streeft de indiener ernaar van dit College op dit moment rauwelijks een uitspraak te verkrijgen:

a) t.a.v. de rechtmatigheid en de doelmatigheid van het uitzettingsbevel;

b) t.a.v. de wenselijkheid om op korte termijn een oordeel van de Regering te vernemen.

Dit impliceert, dat hij de Staten wil laten verklaren, dat een zaak, die op dit moment sub judice is, voor wat betreft de volksvertegenwoordiging reeds is beslist, en beslist moet blijven. Dit impliceert ook, dat de indiener wil, dat het wetgevend orgaan het uitvoerend orgaan, dat geacht mag worden in staat te zijn een eigen onafhankelijk oordeel te kunnen vormen, opzij wil zetten dan wel in een bepaalde richting drijven. Dit impliceert ook, dat hij wil, dat de volksvertegenwoordiging zonder het oordeel van zijn eigen Regering af te wachten, de Regering een stap vóór wil zijn; zich niet beperkt tot de beoordeling van het beleid van deze Regering, zoals dat zal moeten blijken uit de beslissing in hoger beroep, maar dat hij zelfs — en bevooroordeeld — op de Regeringsstoel gaat zitten. Dat dit onaanvaardbaar is in een behoorlijk democratisch bestel is zonder meer duidelijk. Had de indiener zich beperkt tot het in fraaie bewoordingen uitspreken van vertrouwen in het Regeringsbeleid in het algemeen — dat was weliswaar, t.a.v. de meerderheid althans, een open deur intrappen — dan waren de Staten binnen de perken gebleven van hun bevoegdheid en het parlementair decorum en het fatsoen was bewaard gebleven. Wat bereikt de indiener met zijn voorstel? Ofschoon ik niet aan mag nemen noch aan wil nemen, dat het in zijn bedoeling ligt direct nog indirect pressie uit te oefenen op het oordeel van het hoofd van de Regering, zou het mij niet verwonderen, dat deze indruk bij velen, die hem niet kennen, werd gewekt. Hierdoor zouden buitenstaanders tot de conclusie kunnen komen dat de meerderheid van de Staten in de Antillen bevreesd voor een van hun oordeel afwijkend oordeel van het hoofd van de Regering, tevoren, hun vaste stellingen willen betrekken, tevoren oorlog verklaren, in de overtuiging, dat de eerste klap een daalder waard is. Dit siert ons College niet. Had de motie zich beperkt tot het uitspreken van de wens, dat de Regering als geheel ten spoedigst een uitspraak in deze aangelegenheid zou geven, weinigen zouden dan de redelijkheid van een in voorzichtige bewoordingen gestelde motie hebben kunnen betwisten. De zaak zou dan zuiver gesteld zijn, ontdaan van alle mogelijke bijbedoelingen en het streven zou slechts gericht zijn op een objectief, met het recht strokende uitspraak. Zoals die thans echter ongelukkigerwijze luidt, betekent het in wezen: „Wij, de meerderheid van de volksvertegenwoordiging, zullen alleen genoegen nemen met een beslissing, die de uitzetting bevestigt. De gronden, waarop deze berust, interesseren ons niet." Dat lees ik uit de motie van de heer Bikker. Dat dit een richtige behartiging is van de belangen van de Antillen meen ik sterk te moeten betwijfelen. Ik kan bovendien niet aannemen, dat het in de bedoeling van de geachte indiener ligt, dat wij ons vandaag in de Staten zouden moeten verdiepen in de waarde en de juistheid van de gronden, waarop het uitzettingsbevel is gegrond, terwijl deze zaak nog „sub judice" is. Dit zou naar mijn opvatting onbehoorlijk zijn. Wanneer wij voor ogen houden, dat de Regering zelf, de hele Regering zelf — Ministers èn Gouverneur — op dit moment nog niet tot een beslissing zijn gekomen, want de Regering — Minister èn Gouverneur — tot een beslissing gekomen, dan zou zij ons die beslissing reeds hebben medegedeeld. Het is immers zinloos en schadelijk voor het Land èn voor het prestige van de Regering zèlf om haar beslissing in zulk een belangrijke zaak onnodig aan te houden, temeer omdat dit de heersende onrust, onzekerheid en onbehagen niet alleen de kranten nagenoeg onverteerbaar gemaakt heeft, maar ook omdat het rustig arbeiden aan de opbouw van de toekomst van de Antillen, aan de goede verhouding tussen de drie Rijksdelen, aan het in den lande nodige onderlinge vertrouwen, hierdoor ten zeerste belemmerd wordt. Zonder enige overdrijving kan ik stellen, dat de uitzettingszaak het land weinig goed gedaan heeft. Ondanks alle pamfletten die het tegendeel beweren, ondanks alle in openbare politieke vergaderingen gegeven proclamaties, die gelukkig op Curaçao nog steeds mogelijk zijn ondanks dit alles is het een feit, dat deze uitzettingszaak de grootste tweedracht in de Antillen heeft gebracht. Niet alleen kunnen de Antillianen onderling, maar ook tussen de Antillianen en andere Rijksgenoten. En dit, Mijnheer de Voorzitter, vind ik, het grootste kankergezwel. Nog nooit zijn de meningen in dit gebied zo verdeeld geweest als thans. Nog nooit waren de Antillen inwendig zo verscheurd als op dit moment, en niemand kan ons wijs maken dat dit voor het land goed is. Wij hebben waarachtig tezamen wat anders te doen dan elkaar bekladden, bestrijden en belagen. Is dit een beleving van de zozeer geroemde en bezongen rijkseenheidsgedachte? Is dit — wat ik het „drama De Wit" zou willen noemen — de Antilliaanse versie van een loyale uitvoering van het Statuut? Wat wil men ermee bereiken? Is deze onvoorzichtige motie de politieke expressie van de Antilliaanse zelfbewustheid? Neen, Mijnheer de Voorzitter, het „drama De Wit" is een fatale vergissing en deze motie, jammerlijk genoeg, de accentuatie van deze vergissing. Ik meen dat de heer Bikker reeds gezegd heeft, dat niemand er gelukkig mee is. Niemand kan er gelukkig mee zijn, want hoe het ook afloopt, het heeft de Antillen kwaad gedaan. Het is nu zaak (dit kwaad tot het minimum te beperken en stappen te doen teneinde te voorkomen dat zulke vergissingen in de toekomst niet meer zullen kunnen worden gemaakt. Is het verenigbaar met de woorden, door vele autoriteiten onlangs bij ons autonomiemonument uitgesproken over lotsverbondenheid van Nederlanders, dat Nederlanders die niet in de Antillen geboren zijn bij enkel politiek besluit kunnen worden uitgezet? Als men dit verenigbaar acht, wie is dan nog veilig? Antwoordt niet: „Degenen, die zich in de Antillen goed gedragen", want, gelet op de strekking van deze motie, gelet op vele uitspraken buiten deze zaal, nu en in het verleden, hangt de beoordeling van het goed of het slecht zijn, bij velen af van de subjectieve politieke instellingen van de toevallige machthebbers, wie deze ook, of welke menen deze ook zullen zijn, en daarin schuilt het gevaar. Want was iemand goed onder Regering X, dan loopt hij gevaar onder Regering Y slecht genoemd te worden, al is zijn gedrag steeds hetzelfde. Daarom is, volgens mijn mening, het enige goede dat uit dit „Drama De Wit" voort kan vloeien, het besef dat hierover een regeling **moet** komen, een behoorlijke regeling in de zin van het algemeen Nederlanderschap. Daarom moeten objectieve normen worden aangelegd. Welomschreven normen, geïnspireerd door de geest van het Statuut, de geest van de lotsverbondenheid van het Nederlanderschap en geschraagd door de

(Vervolg naar pag. 6)

Gisteravond werden de nieuwe Engelse Fords in de showroom van Palacios tentoongesteld. Hierboven ziet men de nieuwe Ford Zephyr 1958, die uitgerust is met automatische versnelling.

West-End:
„Safari om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„The Phenix City story om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„The unguarded moment" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe
„Man with the Golden arm" om 8 uur n.m.
Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.
Bridge-Canasta ochtend.

Op vrijdagochtend, 31 januari a.s. organiseert het Prinses Beatrixfond een kaartochtend in Sociëteit Asiento met aantrekkelijke prijzen.

Duur van 08.30 tot ongeveer 11.30 uur. De opbrengst komt ten bate van t.b.c.-patiënten. Kaarten voor deze ochtend zullen worden verkocht á f. 2.50 per stuk (inclusief koffie) bij:

Mevr. C. J. Hendriks, Pelikaanweg 15, J. D., tel. 4269 en Mevr. C. van Vliet — Van Heusden, Wilhelminalaan 19, R. C. tel: 2967

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.30 J. N. F. Jung tel: 3353
b.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B.g.g. nad inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
H. C. Engelsman tel: 4504

C.S.M.
Rederij.
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00 G. H. van Leeuwen tel: 2054

Van 16.30 — 1.00 tel: 2276/2098;
Van 1.00 — 7.30 H. van Kooy tel: 3643

Theater Asiento:
„Cha cha cha boom"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

BEKENDMAKING

Aan de houders van „Toegangskaarten voor het Fort Amsterdam" wordt bekend gemaakt, dat in verband met het a.s. bezoek van H.K.H. PRINSES BEATRIX het parkeren van auto's in het Fort Amsterdam aan de volgende restricties is onderworpen:

A. het parkeren is verboden op maandag 3 februari 1958 tot 08.30 uur en op dinsdag 4 februari 1958 de gehele dag.

B. op de overige dagen van het bezoek, d.w.z. van zondag 2 februari 1958 tot vrijdag 7 februari 1958, 13.15 uur en van zondag 16 februari 1958 tot maandag 17 februari 1958, 08.45 uur is het parkeren beperkt tot de oostelijke gedeelten van de zuidelijke en noordelijke zijde van het Fort Amsterdam, e.e.a. op aanwijzing van de Politie ter plaatse.

HET PARKEREN ROND HET MIDDENPLANTSOEN IS DUS VERBODEN.

De Secretaris van de Raad van Ministers
F. P. de VRIES.

BEKENDMAKING

De Regering van de Nederlandse Antillen heeft het genoegen U uit te nodigen voor de openbare gala receptie ter gelegenheid van het bezoek aan de Nederlandse Antillen van

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix

De receptie zal worden gehouden in het Fort Amsterdam op dinsdag 4 februari 1958 van 20.30 - 23.00 uur.

Avondkleding.

Toegang tot het Fort Amsterdam via het Wilhelminaplein (naast het Politiebureau) vanaf 19.30 uur. Om 20.15 uur wordt de toegang naar het Fort Amsterdam gesloten.

Van ei tot panklare broiler

Op Rooi Catootje hebben de kuikens een heren-leven

E & E Rooi Catootje, het reklame-bord, dat de ingang siert van de kippenfarm van de heer Dankmeyer.

Moderne kippenfarm die uit liefhebberij ontstond

Willemstad. — Aan de Schottegatweg ter hoogte van Rooi Catootje ziet men een groot bord met de initialen E & E staan. Als men voor dat bord links afslaat, dan komt men op een van de modernste kippenslachterijen te Curaçao. Dit bedrijf, dat uit pure liefhebberij ontstond, wordt gerund door de heer Emile Dankmeyer, bijgestaan door zijn echtgenote en de bedrijfsleider H. A. Rudolph. De heer Dankmeyer is begonnen met een eenvoudige broedmachine, die verwarmd werd met een kerosine lampje en een capaciteit had van een kleine vijftig eieren, en heeft nu een machine, die geheel automatisch werkt en een capaciteit heeft van 3000 eieren.

De heer Dankmeyer toont een haan van eigen teelt. Het dier is een afstammeling van een vader met zwarte veren en een moeder met witte veren.

Van ei tot kuiken

Deze broedmachine is van Hollandse makelij en werkt zoals we reeds eerder vermeldden, geheel automatisch. Men legt de eieren er in en behoeft nergens naar te kijken, slechts zo nu en dan moet men het vochtgehalte in de machine op peil houden, door er een bak met water in te doen. De eieren worden dus automatisch en geregeld gekeerd, en ook de temperatuur wordt in deze machine constanter gehouden (de temperatuur schommelt tussen de 99½ en de 100°). Dit zijn twee zeer belangrijke punten, want is het vochtgehalte te hoog, dan krijgt men weke en zwakke kuikens. Is ze echter te laag, dan krijgt men te magere kuikens. Is de temperatuur niet goed, dan komen de kuikens te vroeg uit, of sterven ze in het ei.

Als de kuikentjes uit het ei zijn gekropen, dan worden ze naar de kunstmoeder getransporteerd, alwaar ze vier weken verblijven. Tijdens deze vier weken worden de kuikens alleen in de eerste week extra verwarmd, doch daarna krijgen ze gewoon de temperatuur van de buitenlucht.

Het voer en het water, dat deze kuikentjes gebruiken, is een enorme hoeveelheid. Zo gebruiken 200 kuikentjes, die een dag oud zijn, 20 liter water per dag, en over het gehele bedrijf worden dagelijks 30 zakken van 100 pond aan voer uitgedeeld, dat is dus 3000 pond voer dagelijks.

Dat in zulk een groot bedrijf geen ziekten heersen, komt door de vele hygiënische maatregelen, die genomen worden.

Bijvoorbeeld, de kuikens worden reeds vlak na de geboorte ingeënt tegen de New Castle Desease en Bronchitus. Bovendien, de persoon, die voor de kuikens en de broedmachine zorgt, komt helemaal niet in de buurt van de grote kippen en de slachterij, zodat hij eventuele ziekten niet kan overbrengen.

De kuikens worden gevoed tot ze de leeftijd van 9 à 10 maanden hebben bereikt. Dan zijn ze klaar voor de slacht. Naarmate de kuikens groter worden, komt er natuurlijk verandering in het voer. Zo wordt het kuiken van 1 week oud met zeer sterk medicinaal voer gevoed. Hierna worden ze vier weken lang met broilers startena (dat is het Amerikaanse woord voor piepkuiken) gevoed, en wanneer deze vier weken om zijn, krijgen ze broilers finisher en dan is het dier het heerlijkste voor de pan.

Amerikaans slachtsysteem

Het slachten van de broiler geschiedt geheel volgens een Amerikaans systeem. De kip wordt bij de kop beet gepakt en met een tang, waarvan de ene arm vlijmscherp is en de andere de vorm heeft van een lepel, praktisch pijnloos afgemaakt. De scherpe kant van de tang wordt snel in de bek geduwd en de lepelvormige kant komt op de hersenpan te rusten. Wordt de tang nu samengeknepen, dan verbrijzelt het de hele hersenpan.

Als men het beest heeft afgemaakt, dan wordt het in een speciale druipbak gedeponeerd, zodat er van spartelen en zonder kop weglopen geen sprake is. Hierna gaan de kippen in een ijzeren mand, die draait in een bak met heet water, waarvan de temperatuur automatisch geregeld wordt. (Dit laatste is, zoals men weet, om de veren gemakkelijker te kunnen plukken.). Zijn de kippen een korte tijd in heet water geweest, dan worden ze met acht stuks tegelijk in de plukmachine gegooid. Dit wonderlijk apparaat presteert het om de 8 kippen binnen de tijd van **18 seconden** geheel te plukken, zodat er nergens nog een veertje valt te bespeuren.

Na geplukt te zijn, gaat de kip naar de „operatietafel", niet om met moderne middelen te worden genezen, maar om met moderne en hygiënische middelen van de ingewanden te worden ontdaan.

Na de slachterij komt de kip in handen van mevr. Dankmeyer, die met behulp van enkele meisjes voor de verkoop en de distributie zorgt. Dat deze verse kippen beter van smaak zijn dan gevroren, wordt wel bewezen door de vele complimentjes, die E & E dagelijks krijgt van haar klanten, w.o. grote levensmiddelenbedrijven als Henderson en Zuikertuintje.

Natuurlijk heeft men op Rooi Catootje ook ander soort pluimvee, o.a. kalkoenen, ganzen, Guinea-hens en eenden. Ook heeft de heer Dankmeyer enkele kippen van eigen teelt, die hij gebruikt om door middel van kruisingen tot een kip te komen, die tegen de klimatologische omstandigheden van deze streek bestand is, en tevens witte veren draagt. Dit laatste omdat een geplukte kip, die witte veren heeft gedragen, veel schoner en aantrekkelijker uitziet dan een kip, die gekleurde veren heeft gedragen.

Ook kalkoenen genieten veel aandacht van de heer Dankmeyer, die momenteel bezig is met het kweken van een Curaçaose witte kalkoen, die het gewicht heeft van de Amerikaanse Broad Breast Bronze. Deze kalkoen weegt bij een leeftijd van 6 jaar geplukt 22 pond.

Ganzen en Guinea-hennen als waakdieren

„25 Ganzen had ik, nu heb ik er maar 8", vertelde de heer Dankmeyer met een tikje betrokken gezicht. „De honden aten hier alles weg", ging de heer Dankmeyer verder. Maar nu heeft de heer Dankmeyer daar paal en perk aan gesteld, en de ganzen, eenden en kalkoenen in een vrij groot terrein appart opgesloten, zodat er geen honden meer bij kunnen. Trouwens daartoe krijgen ze de kans niet meer, want de eerste de beste hond, die zich in de buurt waagt, wordt door de Guinea met haar oorverdovend gekwak in samenwerking met de gans, weggejaagd. Tenminste ze maken zoveel kabaal, dat de bewoners wakker worden en zelf een kijkje gaan nemen. In Amerika staan deze Guinea Hens ervoor bekend, dat ze zelfs vossen verjagen. In elk geval, aan de cocosnoten, die naast het terrein van deze beesten staan, kan niemand komen, want de Guinea Hens houden er de wacht.

Doch de bezoeker, die langs de normale weg binnenkomt, wordt met open armen ontvangen en behoeft ook niet met lege handen weg te gaan. Want voor weinig geld kan hij hier een kippetje krijgen, schoon gemaakt en panklaar en er zo heerlijk uitziend, dat het hem al bij voorbaat het water uit de mond doet lopen!

Het inwendige van de volautomatische broedmachine, die een capaciteit heeft van 3000 eieren.

Trots pronken deze vriendelijke breed-borsten voor onze fotograaf.

Hierboven de rubberen raspen in de automatische plukmachine, die 8 kippen binnen 18 seconden kaal plukken.

Eendags-kuikentjes, die van uit de kunstmoeder met nieuwsgierige ogen naar de lens van de camera kijken.

MENENS IN ROMEINSE OPERA

Bulgaarse BAS duelleert met Italiaanse TENOR

Rome. — De uit Bulgarije afkomstige bas Borix Christoff heeft bij een repetitie van Verdi's „Don Carlos" in de Romeinse opera een gevecht op het zwaard geleverd met de Italiaanse tenor Franco Corelli. De strijd bleef onbeslist.

Beide zangers liepen verwondingen op aan de hand. De 38-jarige Christoff, die na het incident het gebouw verliet, werd vervangen door de Italiaan Mario Petri. Hij heeft zijn advocaat opdracht gegeven een aanklacht in te dienen tegen Corelli.

Volgens Christoff, die de rol van koning Philips de tweede van Spanje speelde, had Corelli de repetitie vertraagd door tegen de protesten van de dirigent en de artistiek leider van het theater in op een verkeerde plaats op het toneel te willen staan. Toen de twee zangers later met getrokken zwaarden tegenover elkaar stonden, had Christoff de ander het wapen uit de hand geslagen, omdat deze hem niet genoeg speelruimte had gelaten. Corelli had hierop beledigingen geuit en het was op een duel uitgelopen. De tenor verklaarde echter, dat hij uit zelfverdediging had gehandeld en dat zijn opstelling op het toneel de juiste was geweest.

Duits meisje stierf door benzine-injectie bij operatie

Munchen. — Een 15-jarig Westduitse meisje, dat in een chirurgische kliniek van Muenchen wegens een acute blindedarmontsteking zou worden geopereerd, kreeg bij vergissing een injektie met benzine, in plaats van met een verdovingsmiddel. Dit had, ondanks krachtig ingrijpen van de chirurg, nadat de vergissing bekend was geworden, binnen enkele minuten haar dood tengevolge.

Bij het gerechtelijk onderzoek is gebleken, dat de noodlottige vulling van de injektiespuit afkomstig was uit een fles met een etiket, dat de naam droeg van een verdovend middel, doch waarin zich benzine bevond. Men had vergeten, bij het vullen met benzine, een ander etikel aan te brengen.

De schuldige zal wegens „nalatigheid, die de dood tengevolge had", worden vervolgd.

Philippeville. — In het gebied van Philippeville, in Oost-Algerië, zijn tien personen door overstromingen om het leven gekomen. Hefschroefvliegtuigen worden gebruikt voor het in veiligheid brengen van personen, die van de buitenwereld zijn afgesneden. De overstromingen zijn veroorzaakt door 48 uur van storm en zware regen.

Zijn er brieven van U bij

Lijst no. 4 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. N. Angela, Stella Abrams, S. Ansencion, Thomas B. Allen, D. Arnott.
B. George H. Bennett, I. Bergita, M. Bremmens, Hycinth Bryan, Ismay Benjamin, Marilise Blanc, Andrew Boyde.
C. I. L. Coffie, Velue Cuttens, Janneke Copier, Bessie Carty, Morris Th. Cecilia, N. Contino(2), Bessie Carty, William Carty.
D. Cacelia Deeb, Herbert R. Depeza, C. Dixon, Raymond Duplessy, D. Delanoy, Arthur Dewey, Angelin Daws, Jane Eliza Dublin.
E. J. W. Eerhart, R. Th. Esser, Eduardo Leo de Gario Elemonst.
F. Pina E. Fernandez, Romana Finis, M. C. Francisca, Mr. & Mrs Forshard, Joseph Farrington, Virginia Felis.
G. Margarita Goeloe, Maria Girigorie Oriana Goedgedraag, J. Gumbs Allan Gumbs. Richard Gumbs. J v. Wijk v. Gil, Estanislao A. Gomez, Inocencia Paulina Sillie de Galicia, Mercedes de Guzman Nilda Gonzalez, Silvie Goary Hilda de Garay.
H. C. O. Howell, Leonicia Hooy, A Hagen, Leo L. Henriquez, F. Heymans, Noel Henry, Hilda Henriett Jose Martin Hernandez, Ogis Hodge, Manuel C. Henriquez Aminta J. van den Houten, Jose L. Hansen, Henry Hellerman, M A. Hamid, Samuel Henry.
I. J. H. Isidro, Pablo Pedro Iser, Jose Maria Ignacio, Olimpia Iser.
J. fam. Alderlieste de Jager, Angelina A. Jacobina.
K. P. Korevaar, Carolina Kirindongo, Cornelis Charles de Koop Margaritha Jacinta Koffie(2), Th C. A. Komproe.
L. Edgardo Leito, Flarita Lake, Vera Leonice, Rosa Maria Lourens, Mr. Limzov, Rosa Maria Lodowica, Bernabe Leonora, V. A. Lourens. Lorencia Susana Luneta, Jose Maria Leonardo, Gonvita Agapita Leonardo.
M. Caroll Scodezand Moore, Felecita Manuel. W. Maduro(2), I. Maduro Angel Alfredo Meyer, Felipa de Marval, Francisco Marco, Nigma Molina. Petronilia Monte, Amelia Sabina Morillo, Robertina Sofia Marchena, Anafrieda Pancracia Mathilda, Agatha Maule, Antonio Cerino Mercera, Rosa Martijn Wilson Pieters Marin, Archibald Meade. Federico Pedro Mambi John S. Matheus, Juanita Fidelina Garcia de Marien, Carlister Papa Mathew, Martis Ezequiel Martina, Andres Martis Martina. Romualda Payares Martinez. Margarita Payares Martinez. Edilberto Antonio Mercera, Vicento Martinus.
N. R. Norman, Marian Mabell Nimblett, Catharina Estanislao Nolascus, Johana Martina Nolascus.
O. Clara Teodora Overste, K. de Oude, R. Ogink, P. E. Oehlers.
P. Hubert Patrick, Ruby Phillips, Usuline Perere, Louicio Petronilia, L. J. M. Piekeur, Ildefonso Paulette, Nathan Phillips, Pioner Agency, Johan Pengel, Angel Sebastian Paulina, Rosario Juliana Paulina, Josef Antonio Pedro, Juan Nicomedes de Palm, Jacintha Yansen de Pinedo, Ramon Pitrez, Cathrine Ann Prentice(2).
R. Auguste Rogers, Geraldine Richard, J. van Rheenen, Josefa Regina, Enid Rogers, Lopie Richardson, Lyrie Richardson, Alfred Reymond. Ludwina Maria Rosa, Nicolaas W. D. Rojer, Edna Roper, Bonifacio Rozenberg, Eugenio Roepel, Simon R. Reinita, W. Reijnders, S. Reinadito.
S. A. W. van der Star, Isolyn Straker, Daisy Simpson. J. C. Siegfried Sarmaat, Ernest Smith, G. Simmons, E. L. Schroers.
T. Clarabelle Thom, L. M. Torrealba, Fredrick C. Thompson, E. L. Tjoeng.
V. Sr. Vick, F. Visser.
W. G. S. Walter. Mary Williams, Christine Wade, William Wilson. Belle Wilson. Nora Wederfoort. Donat Wilson, Agatha Williams, N. Winklaar.

KERSTKAARTEN.

A. Erenestine Achiville, Miriam Allen.
B. Edward A. Le Blanc, fam. Bouma-Smidt.
C. Sybil Charles, Vincent Charle.
D. Wilfred Doran, Wilmot Dalrymple(2).
G. fam. Gummels.
I. H. E. Iseeb.
J. Edna M. James.
L. Isabella Lambert.
M. Julio Martha, Allan Mondesin, Cynthia Masscott.
N. Octavia Nellie.
P. Mr. and Mrs. Palyfair.
R. Lennox en Alan Rhodes, Edgar Rigot, Mr. Richerson, Corry v. Rickevorsel.
S. A. G. Sint Jago, A. L. R. Smit, M. N. Soliano, Ena Senior.
W. Lonat Wilson, Donat Wilson
Z. Sr. y Sra. Zimmerman.

POSTPAKKETTEN.

D. R. S. Dick.
E. C. P. Edwards.
H. Raymond C. Hooker.
K. C. Klaver.
V. Helga Viemans, M. M. Versteegh.
W. T. v.d. Weyer.

DRUKWERKEN.

A. Rachel Alfred, H. A. Abdul, Sra. Adelina.
B. Emilio Bonifacio, Ismay Baxter W. v.d. Beld, J. Bouwer-Staakman, A. Bark(2), M. Buist-Snoep, M. G. Boeshfier.
C. HK. Coll, E. J. Cappon-Bliek, Joaquim Modesto Ciriaco, C. E. Clarinda.
D. Ruby Danbruck.
E. F. Ellerbeek.
F. H. Faber.
H. C. G. Hartog.
J. H. J. Jansen, E. Jacun, H. J. Jansen, Sra. Janga, E. R. Johanus.
K. F. J. O. Kwartsz, J. Krougman, A. Kop-Jansen, Th. C. A. Komproe.
L. J. Leer, J. C. van Leijden, J. v. Lier.
M. Ann Marie Mitchell, K. Meulemeester, Genoviano Molina(2), S. van Mourik, E. Maduro, A. Meyer,
W. Lonat Wilson, Donate Wilson. Mrs. Mathew.
P. K. v.d. Plaat, E. Peterson.
Q. M. C. Quivooy.
R. J. Roest(2), Felix A. Reynolds.
S. J. Schaafsma, R. Sparenberg, Robert Schouten, Sra. Snijders.
T. A. T. Tristram, A. Trenidad-Kleinmoedig.
U. Sra. Uranie.
V. A. Veerman, Petrus J. Valentijn.
W. Victor E. Williams, S. Wibson, P. Wijvecate.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. Sylvester Alexander, Wilsoe A. M. Abdala, Thomasa Francisca Anthony.
C. J. F. Camacho, H. Cruden, Ismael I. Cardoze. Mariana C. Camelia-Chacuto, Petra Chacun.
D. Irvine Deane, C. R. Douglas.
F. Enrique Munoz Flores, Eustace Francis, Florence A. Flaharty.
G. Armando Gomez, Matute Gomez, C. Glans.
H. D. Hons.
I. M. D. Ignacio.
J. Armanda Jimenez, Patricio Joeri.
K. M. Kromhout, H. Kamperveen, Irwin L. King.
L. H. N. Leeuw.
M. N. G. Mercilia, V. Maita, Gabriel Martinus, Joon Martis.
P. Antonio Pieres, Isabel de Flor de Portugal, H. R. De Peza.
R. Manuel Ramirez.
S. J. H. Suarez, Erminta Stroop.
V. Jose G. Verginie.

Dr. Fuchs vraagt hulp voor expeditie-lid

Londen. — De leider van de Zuidpoolexpeditie, dr Fuchs, heeft telegrafisch hulp van een Amerikaans vliegtuig aan de Zuidpool gevraagd om een van zijn expeditieleden, die twee keer het slachtoffer is geworden koolmonoxyde-vergiftiging, op te halen. Het is de 33-jarige Britse natuurkundige Geoffrey Pratt. Fuchs vroeg hem zo snel mogelijk naar lager gelegen gebied te brengen, daar de expeditie zelf in de vrij ijle lucht verkeert. Hij geloofde, dat Pratt daar snel zou herstellen en zich bij depot 700 weer bij de expeditie zou kunnen voegen.

Heilsoldaat speelde trompet op zijn fiets

Oxford. — In Oxford heeft een lid van het leger des heils terechtgestaan, omdat hij in uniform op de fiets met beide handen van het stuur door de stad had gereden, terwijl hij op een trompet "hoort, de bazuinengelen zingen" speelde. Op een gegeven moment was de muzikant-acrobaat in botsing gekomen met een andere wielrijder.

De trompettist, de 23-jarige Brian Clack. gaf toe dat zijn optreden onverantwoordelijk was geweest. Hij werd veroordeeld tot vier shilling. "Het spelen op een trompet op de fiets moet niet worden aangemoedigd", was het oordeel van de rechter.

ERIC de Noorman: DE GOUDEN DROOM

47—37 Machteloos moeten Eric en de zijnen, toezien, hoe de piraat, de half bewusteloze Erwin als een schild voor zich houdende, zich langzaam terugtrekt. Zelfs Axe kan nu niets uitrichten. Doch dan daagt er hulp op van een wel heel onverwachte zijde.

Een forse gestalte springt naar voren en geeft de man, die Erwin vasthoudt, een slag op zijn schedel, zodat deze zonder een kik in elkaar zakt. „Ik heb er genoeg van", schreeuwt de piraat. „we geven ons over". Snel komen Eric en de anderen nu van de klip naar beneden rennen en voor de zeerovers iets kunnen ondernemen, zijn ze omsingeld, terwijl Erwin in veiligheid wordt gebracht. Ietwat verbluft staan Hake's mannen bijeen. Eric gaat op de redder van zijn zoon toe en dankt hem in korte worden voor zijn tussenkomst. „Als ik het niet gedaan had, was het wel een ander geweest", zegt de jonge kerel. „De meesten van ons hadden al lang genoeg van dit bestaan; maar als er één zijn mond open deed, sloeg Hake er drie aan de mast; dan houd je je mond liever......" „Wel......" zegt Eric, „Ik heb er ook nog twee bij me, die uit de troep van Hake gevlucht zijn; neem hen mee en haal met hen samen de piraten van Hake er uit. Bovendien heb ik hier nog iemand", vervolgt hij met een knipoog naar Svein, „die je goed kan helpen! Hij kan met één blik een zeerover van een boer onderscheiden......" Grinnikend komt de lange Sakser naar voren en terwijl de twee mannen zich verwijderen, haast Eric zich naar zijn zoon. Erwin is, door zijn moeder verzorgd, weer geheel bijgekomen. „Je hebt je vuurproef gehad. Het was een goed gevecht, mijn zoon", zegt Eric. „Moeder denkt er anders over", grijnst Erwin met een plagende blik naar Winonah. Deze glimlacht dapper terug! „Wat moet ik beginnen met twee van zulke Noormannen!"

OP GEESTELIJK NIVEAU

De „NAVOLGING” opnieuw vertaald door Gerard Wijdeveld

Authentieke geschriften van de kleine Theresia

(Van een letterkundig medewerker)

Bij de Nederlandse Boekhandel te Antwerpen is een nieuwe vertaling verschenen van **„De Navolging van Christus”** en wel van de hand van de dichter Gerard Wijdeveld. In de laatste 50 jaar zijn er zoveel vertalingen van dit unieke boek op de markt gebracht, waaronder die van Bouman, Heeterbeek, Erens, van Ginniken, van katholieke zijde en die van Van Beek, Van Wielinga en Roel Houwink van protestantse kant, dat men zich afvraagt of er plaats kan zijn voor deze nieuwe herdichting. Maar als men Gerard Wijdevelds versie openslaat, valt aanstonds de mooie, welluidende taal, het heldere, zuivere Nederlands op. Te recht vermelde Bernard Spaapen S.J. in zijn inleiding het uitgewogen ritme van de volzin en het zuiver geschakeerde woord, waardoor deze nieuwe vertaling uitmunt, terwijl mede door deze grote kwaliteiten de nadruk kwam te liggen op de beschouwelijke geest van de Imitatio, die in grote soberheid ten volle tot ons spreekt. Wijdeveld heeft kennelijk met grote liefde zijn taak volbracht. Uit iedere zin is dat te proeven.

GESCHIEDENIS ENER ZIEL AUTHENTIEK

Na deze zoeven verschenen vertaling van Thomas a Kempis, zal zeker een ieder die zich tot geestelijke lectuur aangetrokken gevoelt, warme belangstelling koesteren voor twee werken die bij **Paul Brand te Bussum** het licht zagen. Het zijn, merkwaardig genoeg, twee uitgaven van hetzelfde boek n.l. de **„Geschiedenis ener ziel”** van de **Kleine H. Theresia van Lisieux**. In de reeks: Werken van mystieken, bevat dit tweede deel, gewijd aan Theresia, behalve haar levensgeschiedenis nog twee toneelstukjes: De zending van Jeanne d'Arc en Sint Stanislaus Kostka. Raadgevingen en Herinneringen, de Novissima Verba en enkele gebeden van de Heilige, terwijl in de Serie „Oasen” met als titel **„Mijn roeping is liefde”** uitsluitend de Nederlandse vertaling wordt gegeven van de volledige authentieke teksten van Theresia, die de eigenlijke inhoud vormen van de Geschiedenis ener Ziel. Deze vertaling is gemaakt naar de in 1956 door de Karmel van Lisieux uitgegeven fotocopie van het handschrift. In deze vertaling door Abscondita, die aanmerkelijk prettiger leest dan die van mr. dr. Th. Keulemans O. Carm. in de Werken der Mystieken, mist men echter de aanduiding wat door de zuster der Heilige in vroegere uitgaven is weggelaten, uit voorzichtigheid en zeker ook uit tact tegenover de toentertijd nog levende personen die in de „Geschiedenis” vermeld werden. In elk geval is Nederland nu gelukkig te prijzen met deze twee waardevolle boeken die de oproep tot de Kleine Weg van de grote Karmelites nu volledig in ons bezit brengen.

GESTIGMATISEERDEN

De kleine Heilige, bij wie vrijwel geen z.g. uiterlijke bovennatuurlijke fenomenen voorkwamen, waarschijnlijk juist om haar spiritualiteit geschikt te doen zijn voor de geestelijke „kleine man”, vormt uiterlijk althans welhaast de tegenpool van die vrienden van God, welke Hij gemeend heeft te moeten uitverkiezen met de meest uiterlijke tekenen van hun gelijkvormigheid met Zijn gekruiste Zoon, de talrijke vromen die de wondetekenen van Onzen Heer in hun lichaam droegen en dragen, de gestigmatiseerden. **Dr. René Biot** houdt zich in zijn werk: **Het raadsel der gestigmatiseerden**, vertaald door mevr. J. Meyknecht-Grossouw en verschenen bij de uitgeverij Helmond, aan de gegevens en feiten, die al eerder zijn verzameld en gepubliceerd. Het boek wil niet anders zijn dan een tamelijk rijke documentatie, maar dr. Biot heeft getracht, en zeker niet tevergeefs, de nuances die niet in de bewoordingen van een medisch rapport, hoe wetenschappelijk het ook wil zijn, tot hun recht kunnen komen, en een misschien niet geheel strikt technische observatie van de omstander, deze twee elkaar tegensprekende factoren dus, te onderscheiden en af te grenzen. Dat de gestigmatiseerde altijd een raadsel zal blijven wordt uit dit zeer rustig geschreven, sympathieke werk wel duidelijk. Aan de onderzoekingen uit de vorige eeuw van de arts Imbert-Gourbeyre heeft dr Biot ten volle recht doen wedervaren. De stoet van gestigmatiseerden na Franciscus, die in 1224 gestigmatiseerd werd, omvat meer dan driehonderd gevallen. Natuurlijk valt het meeste licht op Therese Neumann en Padre Pio, onze tijdgenoten. Zeer systematisch verhaalt de schrijver alles wat er over deze fenomenen te berichten valt en het meest bewonderenswaardige van dit boek is wel, dat de auteur in zijn berichten en gevolgtrekkingen de hier zozeer gewenste maat heeft betracht, waardoor het boek volop de gelegenheid geeft voor en tegen tegen elkaar af te wegen, zonder dat men de indruk krijgt, dat hij alle kolen en alle geiten heeft willen sparen.

Van geheel andere aard is het Amerikaanse boek van **Charles M. Carthy** dat, in de oorspronkelijke editie wel erg hooggestemd, in de uitstekende vertaling en bewerking van **M. van Buuren pr.**, de Nederlandse lezer op gelukkig veel soberder wijze op de hoogte brengt van **Feiten en Getuigenissen over Padre Pio**, de Capucijner pater, die in het klooster Madonna delle Grazie een levend teken van tegenspraak beduidt voor de gelovige en ongelovige beiden. Ten overstaan van dit rijk gedocumenteerde boek verlangt men des te meer naar een biografie van de vrome man, bij wie psychische fenomenen van de meest wonderlijke soort op zulk een wijze en in zo groten getale voorkomen, dat men er niet over kan lezen dan met een eerbiedige huiver of in uiterste verbazing, al naar gelang de instelling van de lezer. Het boek is geïllustreerd met een overvloed van foto's: het graf van Padre Pio's ouders, Gigli zingend voor Padre Pio, de familieleden van de priester, zijn doorboorde handen, de pater terwijl hij biecht hoort en o.a. ook de Amerikaanse dame, die haar vermogen in dienst stelde tot het bouwen van het enorme ziekenhuis. Maar vooral van het geestige, glimlachende gezicht van degeen, die onder al deze onverklaarbare tekenen die in hem en met hem plaatsvinden, even eenvoudig, zacht-ironisch en beminnelijk blijft als hij voor 20 september 1918 is geweest, de dag waarop onder de dankzegging na de H. Mis, een doordringende kreet van Padre Pio de stilte van de kapel doorbrak en Padre Leone, een van de monniken, Padre Pio op de grond vond liggen, hevig bloedend uit vijf diepe wonden in zijn handen, voeten en zijde. Barbara Ward schreef een voorwoord voor dit boek, dat spreekt van talloze zegeningen, genaden en vreugde, Gods onverplichte en vrije gaven.

Hoe geheel anders van toon en stijl is het boekje dat **Marie Koenen** vervaardigde over **Sint Franciscus van Sales** dat werd uitgegeven door de Nederlandse Provincie der Paters Oblaten van de H. Franciscus van Sales. Op wel zeer eenvoudige, wat droge wijze vertelt de schrijfster over het leven en de roeping van de eerste Franse Doctor Ecclesiae, de Patroon der Katholieke schrijvers en journalisten. In het kort verhaalt zij de inhoud van enige van de werken van Franciscus: De standaard van het Heilig Kruis, Inleiding tot het devote leven, Verhandeling over de liefde tot God. Wellicht kunnen deze extraits dienen tot aansporing de werken van Monseigneur van Genève weer eens in hun geheel onder ogen te nemen. Marie Koenens uittreksel zal denkelijk geen ander doel hebben gehad.

WAAGSTUK VAN DE HOOP

Jac. de Rooy S.J. schreef een inleiding voor een door **Françoise Darcy** gecomponeerd werkje dat het leven van de Zalige Maria van de Voorzienigheid vertelt onder de titel: **Het waagstuk van de hoop, (Nelissen, Bilthoven)**, het leven van de Stichteres van de Congregatie der Auxiliatricen van het vagevuur, gestorven op 7 februari 1871. Van haar jeugd af aan toont deze vrouw die op 26 mei j.l. zalig verklaard werd, een apostolische dynamiek die uitzonderlijk mag genoemd worden voor de tijd waarin zij geleefd heeft. Zij was begaafd met een buitengemeen sterke persoonlijkheid, en al spoedig dwong zich de gedachte bij haar op, dat zij de mensen moest helpen zich bewust te worden van de gemeenschap der heiligen om mee te werken, zoals in haar levensbeschrijving staat, aan de uitbreiding van de solidariteit der naastenliefde. Zij „onderhandelt” op wel zeer eigenaardige wijze met de Voorzienigheid, die zij als het ware door haar wensen op de proef stelt. Maar hoe dan ook, zij verzuimt niet de H. Pastoor van Ars, die zij nooit zou ontmoeten, te laten vragen over haar plannen en deze antwoordt: Zeg haar, dat ze er goed aan doet deze orde te stichten en dat deze zich spoedig in de Kerk zal uitbreiden. Het boekje, dat wemelt van de hoofdletters en volgens de stofomslag „gezond en sterk” geschreven is, hoewel wij graag wat van deze kwaliteiten prijsgegeven hadden, als het wat ordelijker en minder voortdurend jubelend van stijl en toon ware geweest, kon wel niet anders dan in een typografie verschijnen die modern heet te zijn, maar waarvan elke ware kunstzinnige layout man rilt en beeft. Het is geïllustreerd met een overvloed van ter zake en niet ter zake doende foto's. Maar het apostolaat, waaraan de Auxiliatricen zich wijden is bewonderenswaardig: helpen met elk goed werk, wat het ook is. Natuurlijk is de Zalige Maria van de Voorzienigheid meer geweest dan wij uit dit propagandawerkje kunnen lezen. Men kan haar slechts een biograaf toewensen, die de moeite zal nemen dit geestelijke leven dieper en vollediger na te vorsen.

Een oud paneel, voorstellend Thomas à Kempis, gezeten onder een boom nabij het klooster St. Agnietenberg; op de achtergrond de toren van Zwolle.

THERESIA VAN LISIEUX

H. Vader over hulp in de huishouding

Rome. — Dezer dagen heeft Z.H. de Paus 15.000 dienstmeisjes en huishoudsters uit Rome in audiëntie ontvangen in de St. Pieter en haar langdurig toegesproken. De Paus wees er in zijn toespraak op, dat de laatste jaren grote wijzigingen hebben gebracht, maar dat haar taak nog steeds gebaseerd is op christelijke beginselen, welke nimmer hun geldigheid verliezen.

Het werk van de hulp in de huishouding, aldus de Paus, is in generlei opzicht minderwaardig aan een ander soort werk. Integendeel, zo voegt de Paus eraan toe, de huishoudelijke dienstverlening heeft een grotere waarde omdat zij dichter bij de menselijke persoon staat. Het dienstmeisje of de huishoudster helpt de naaste op directe wijze. Haar werk is door zijn menselijk karakter te vergelijken met het werk van een verpleegster of een onderwijzeres.

De H. Vader behandelde tenslotte uitvoerig de verantwoordelijkheden zowel van de kant van de werkneemster als van de kant van de werkgever. De werkneemster heeft haar verantwoordelijkheid ten aanzien van haar huisgenoten, haar eventuele collega's en vooral de jonge kinderen.

De werkgever is verantwoordelijk voor het lichamelijk zowel als voor 't geestelijk welzijn van de hulp in het huishouden. Deze verantwoordelijkheid van het dienstmeisje is veel groter dan die van een meisje dat in kantoor of fabriek werkzaam is.

Paus Pius XII besloot zijn toespraak met de aansporing, dat allen haar werk moesten beschouwen als een dienst aan God in de persoon van de evennaaste.

Derde Russische kunstmaan wordt voorlopig nog niet gelanceerd

Rome. — Rusland wacht met het lanceren van de derde kunstmaan om deskundigen de gelegenheid te geven de via de radio ontvangen, overvloedige gegevens over de twee vorige te bestuderen. Dit heeft de Russische geleerde prof. Blagonravof volgens de Moskouse correspondent van het Italiaanse communistische blad „Unità” in een vraaggesprek met de Moskouse correspondent van het Japanse blad „Jomiuri” verklaard.

Volgens „Unità” verklaarde prof. Blagonravof voorts dat de Russische geleerden een verkeerde schatting hebben gemaakt van de levensduur van Spoetnik nummer twee. Men heeft nu vastgesteld dat Spoetnik nummer twee nog circa zes maanden rond de aarde zal blijven draaien, aldus prof. Blagonravof volgens „Unità”.

Nieuw vaccin tegen influenza en polio?

New Orleans. — Twee Amerikaanse doktoren hebben bekend gemaakt dat zij een nieuw vaccin hebben ontwikkeld dat effectief is tegen kouvatting, influenza en kinderverlamming.

Dit werd bekendgemaakt op een conferentie van de zuidelijke sectie der Amerikaanse federatie voor clinisch onderzoek.

Het onderzoek was hierop gebaseerd, dat bewezen is dat het virus van influenza gekweekt kan worden in de weefsels van een Apennier, dezelfde voedingsbodem voor het virus van kinderverlamming.

Londen. — Een Londense inbreker pleegde op oudejaarsavond een inbraak, waarbij hij zich van munten in een gasmeter, ter waarde van ongeveer drie en een halve gulden, meester maakte.

Hierdoor werd de gasmeter echter beschadigd, hetgeen tot gevolg had dat de een verdieping hoger slapende bewoner van het huis en een zuigeling door het ontsnappende gas om het leven kwamen.

De gearresteerde inbreker zal nu ook wegens doodslag worden vervolgd.

CURACAO mag de Nederlandse (voetbal) UITNODIGING niet afslaan!

Naast onze sportmedewerker geeft ook frater Tharasius zijn visie op het huidige Curacaose voetbalgebeuren. Hij heeft een optimistischer kijk op de dingen, zoals uit zijn artikel, dat wij hieronder laten volgen, blijkt.

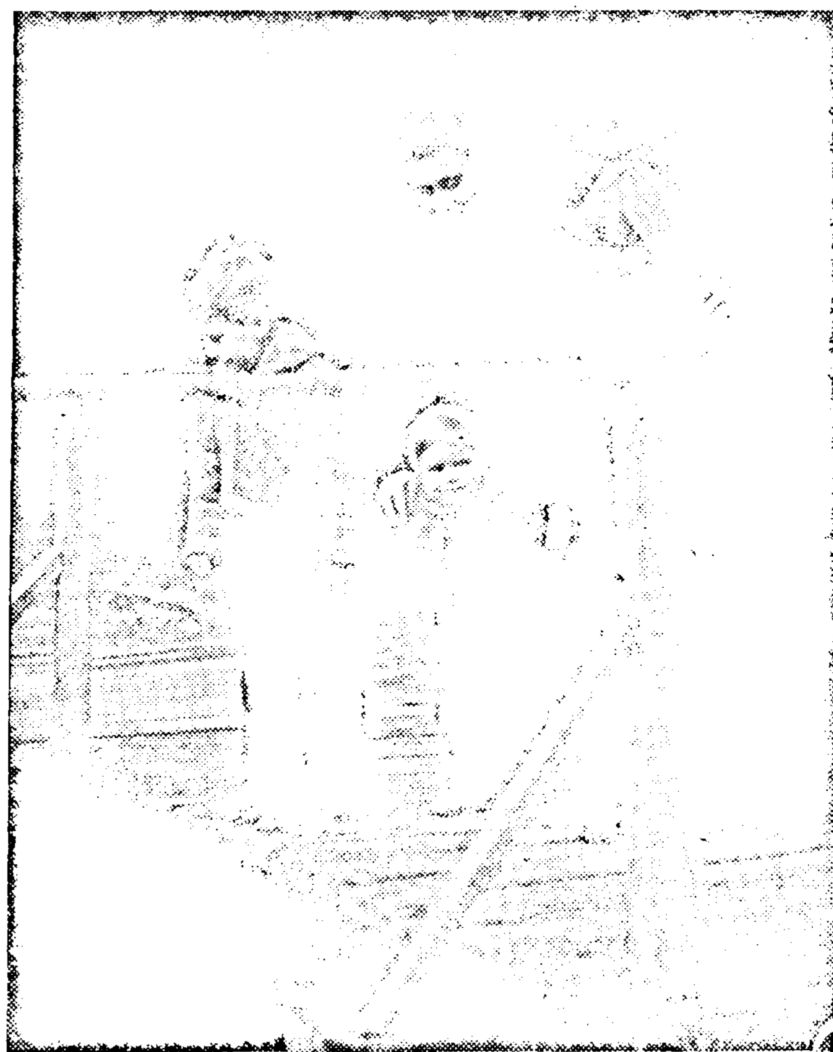
Wat heeft Botafogo voetbalminnend Curaçao laten genieten van perfect uitgevoerd voetbalspel. Onze ploeg heeft daaraan behoorlijk meegewerkt vooral in de tweede ontmoeting toen ze ook troeven op de voetbaltafel brachten. Het waren nog wel geen sterke troeven maar de jongens speelden zo grimmig, speciaal de voorhoede, dat de tegenstander gedwongen werd er grimmig tegen in te gaan. Dat maakte de wedstrijd nog aantrekkelijker. Ik kon maar moeilijk blijven zitten wanneer de voetbalgoochelaars op onnavolgbare wijze voor de onzen, de bal door smalle spleten en kleine gaatjes zuiver wisten te plaatsen waar ze hem hebben wilden. Daarmee het grootste gevaar scheppend voor het Pinedodoel. En wanneer iedereen in de mening verkeerde dat de zaak bij ons potdicht was, zag de gewiekste rechtsbuiten nog kans Pinedo met scherp te verschalken. Het waren verrassende momenten waarbij het publiek het ene genot na het andere werd voorgeschoteld. Het waren telkens verschillende soort hapjes, maar allen even smakelijk. En wie zei daar ook weer dat de Zuid-Amerikanen niet schieten. Misschien is de spreuk: „uitzondering bevestigd de regel” hier van toepassing. Over die uitzondering kan Curaçao dan meepraten. En dat doen we met plezier want van zo'n partijtje „prachtspoetniks”, bijna twee handen vol, krijgen we voorlopig niet meer te genieten.

Het CVB bestuur zeggen we dank voor het voetbalfeest dat een sportief verloop had en Botafogo dank voor het genot en de lessen, waar we nog aan toevoegen: tot ziens.

Over de samenstelling van de Curaçaose ploeg hoorde ik nog al wat critiek. Kent men de bedoelingen en de plannen van het CVB bestuur en trainer?

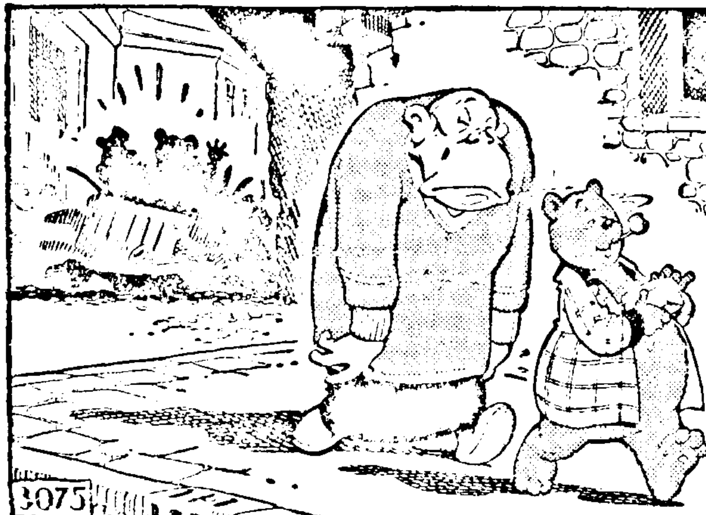
Wat heb ik stilletjes zitten te genieten van het stuk over het Curaçaose elftal in de „Amigoe” in verband met de mogelijke trip naar Europa in April. Wat moest ik lachen met de vijf punten die werden aangehaald als een requisitoir tegen de trip en wat had ik een plezier een paar dagen later met het stuk over de Curaçaose trip in de „Beurs” dat een gunstig pleidooi was voor de trip. Ik vroeg mij af waarom zo'n belangstelling, waarom zo ijverig met schrijven? Laat het CVB-bestuur maar ijverig zijn en de trainer en de selectie in het trouw opkomen voor de trainingen. Wij weten allemaal dat er aan de ploeg nog heel wat getimmerd geschaafd en bijgewerkt moet worden, maar wanneer dat alles gebeurt, dan zal het heus wel meevallen in Europa. Ook wanneer het weer niet meewerkt. Heeft de Antilliaanse ploeg in 1952 niet een mooi resultaat bereikt tegen een Nederlandse B-ploeg in het Olympisch stadion te Amsterdam? En toch verleende het weer geen medewerking. Integendeel, het regende pijpenstelen met als gevolg dat het speelveld een grote modderpoel werd met grote plassen water. Bovendien gaf de natuur een zwaar stukje vuurwerk weg met muzikale omlijsting in de vorm van bliksem en donder. Dat laatste alleen al zou voor velen een reden zijn zich in een hoekje op te sluiten met de ogen dicht. Toch kon dat alles niet verhinderen dat de Antillianen na een moedig modderig gevecht met blijde trots en glanzende ogen een gelijkspel uit de Amsterdamse modder sleepten. Dat kon gebeuren omdat het moreel van de ploeg zo uitstekend was. Toen de Curaçaose ploeg in eigen modder van Wacker verloor met zware cijfers was het moreel van de ploeg verre van uitstekend. Men was kapot van de grote nederlaag waaraan onze spelers zelf hadden meegewerkt. Bij de revanche match op een droog veld ging het heel wat vlotter en werd Curaçao niet meer onder de voet gelopen. En toen datzelfde Wacker nog eens op bezoek kwam kende de Curaçaose vreugde geen grenzen. De 10—1 nederlaag heeft niet lang op het scorebord staan treuren maar de 4-0 overwinning op de Oostenrijkers stond er nog te jubelen toen de Antilliaanse ploeg weken later met een slecht moreel bezig was in Mexico een zwarte week te maken. Gelukkig werd het moreel van de troep daarna veel beter en de successen die daaruit voortvloeiden deed het Antilliaanse zonnetje in het Mexicaanse stadion schijnen. Een zonnetje dat prettig warm aan deed en de zwarte week vergeten. En nu gaat de Curaçaose zon schijnen op de europese velden en op de eerste plaats in het Feyenoord stadion. Naar aanleiding van de ontmoetingen Botafogo—Curaçao is er geschreven dat Curaçao niet klaar is voor de trip en niet moet gaan. Wat presteerde het Nederlands Olympisch elftal tegen Botafogo? We hebben nog een paar maanden voor het bijwerken van de ploeg (om van de voorhoede vijf Gomezsen te maken). Evenals tegen Botafogo zullen de wedstrijden in Europa prachtoefeningen zijn. Het kan zijn dat het weer niet meewerkt. Toch behoeft dat geen belemmering te zijn. Wanneer onze spelers mentaal in goede conditie zijn dan worden al de belemmeringen die uit het minder goede of slechte weer voortkomen wel overwonnen door de vastberaden wil een zo goed mogelijk resultaat te bereiken. Toen de Nederlandse nationale ploeg naar Curaçao kwam wist ze dat het klimaat en speelveld in het nadeel was. Hetzelfde kan men zeggen van de andere europese ploegen die een bezoek brachten aan Curaçao. Maar ze kwamen. Nu wij genodigd zijn moeten wij ook genoegen nemen met de gesteldheid van het weer en terrein zo ze dan zullen zijn. Ook wij moeten gaan. Mochten we niet tot een overwinning komen dan is er nog niets verloren. Deze wel zeer bijzondere wedstrijden, gespeeld op grasvelden, zijn nuttig en leerzaam vooral met het oog op de Olympische spelen in Caracas. Wel heeft de goede naam van Curaçao veel te verliezen wanneer de sportiviteit geweld wordt aangedaan. Maar wij zijn er van overtuigd dat onze jongens niet alleen binnen de lijnen van het speelveld maar ook daarbuiten het Curaçaose zonnetje zullen laten schijnen.

Frater Tharasius.

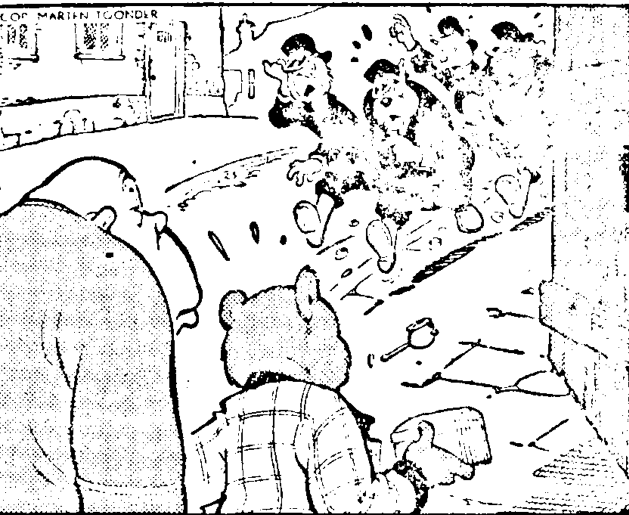

De kleine evacueetjes uit Indonesië, die in het kamp te Budel zijn ondergebracht, keken wel even raar toen zij voor het eerst in hun leven kennis maakten met de sneeuw.

Heer Bommel en de Achtgever

3075. Heer Ollie staarde enkele ogenblikken naar de ruïne van de politiejeep waar de hoofden der inzittenden roepend en schreeuwend uit omhoog rezen.

„Je bent wel wat ruw geweest. Oen!” sprak hij toen. „Als heer zijnde kan ik dit niet geheel goed keuren. Maar ja, wanneer men gerechtigheid oefent moet men wel eens hard zijn”.

Hij klemde het doosje onder de arm, groette kort en liep met ferme pas heen, gevolgd door de sleuteldienaar.

„Heer Ollie!” riep Tom Poes nog. „Kom terug! U maakt het alleen maar erger door te vluchten!”

Maar heer Bommel luisterde niet.

De commissaris en de brigadier hadden intussen het gelaat uit de overkapping los gemaakt. Ze voelden, dat de zaak hun geheel uit de hand gelopen was, daarom staken ze een fluitje tussen de lippen en bliezen krachtig om hulp.

Het snerpende geluid trok de aandacht van een groepje agenten, dat op een naburig knooppunt naar het in de war geraakte verkeer stond te kijken. Met ferme pas begaven de ambtenaren zich ter plaatse — en zo kwam het dat heer Ollie en I Oen plotseling tegenover het wakkere groepje stonden.

„Hmpf......” mompelde de eerste genoemde. „Wat nu te doen?”

„Tot Uw orders”, zei de achtgever hoopvol.

„Geef je over, Bommel!” schreeuwde de commissaris achter hem. „De gerechtigheid moet zijn loop hebben!”

„Geef je over!” riepen de snel naderende agenten. „Verzet tegen de politie wordt zwaar gestraft!”

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

9.

„Ik zal iemand naar je toesturen; geef hem de gehele tekst van het telegram in een gesloten envelop mee. En luister goed.”

„Breuk van de schroefas... dwars op de zee,” had Vox een ogenblik later gemompeld, terwijl hij zijn graadboog over de kaart schoof.

Met onbeschadigde romp, de machine intact, maar gestopt, lag de vrachtboot daar als een mens, van wie men de spieren had doorgesneden, verloren in de duisternis van de storm...

„Honderdveertig of honderdvijfenveertig mijlen,” had hij na meting bij zichzelf gezegd, „iets meer dan negen uur stomen en bijna zonder afwijking van mijn koers, voortdurend voor de golven weg. Ik kan er tegen een of twee uur in de morgen zijn.”

Maar was de Marco Polo wel zo zeker van haar positie? Hijzelf had de vorige dag gelegenheid gehad onder vrij gunstige omstandigheden zijn positie te bepalen.

Vanaf dat punt waren wind en zee tot middernacht recht van achteren geweest. Er moest ook rekening gehouden worden met de geringe koerswijziging die hij in het begin van de namiddag bevolen had om de wraak te corrigeren.

„Goed, daar kan geen fout in schuilen. Over negen uur en met slechts (hij had een blik op de wachtlei geworpen) vier graden afwijking naar stuurboord, zal ik bij haar zijn. En dan zal ze wel vuurpijlen oplaten. Onze vaart zal niet veranderen.”

Hij ging naast de roerganger staan en zei: „Stuur Zuid 80 Oost.”

Toen hij enige ogenblikken later op de brug het zeildoek van het kompas optilde als om de nieuwe koers te controleren, had hij zijn order aan Réval, die de eerste officier kwam aflossen terwijl deze ging dineren, herhaald.

„Sedert zeventien uur en tot nader order sturen we Zuid 80 Oost,” en tot Saladini: „Je gaat naar beneden?” en was de trap afgegaan, gevolgd door zijn eerste officier.

Saladini, die zijn loopbaan begonnen was als matroos op een schoenerbrik in de Middellandse Zee, was een dier Corsicanen, die het zeemansberoep uit overerving en door een soort intuïtie uitoefenen en die op de zeevaartschool slechts het berekenen en oplossen van positiebepalingen had geleerd. Hij was in staat een schip van 149 meter aan 150 meter kadelengte te meren en een vaartuig met rechtstandige kettingen te vertuien. Vox had zich in het begin geërgerd aan zijn nogal ruwe manier van commanderen, maar hij had nooit een aanmerking behoeven te maken.

„Met jou, Saladini,” had hij eens als bij toeval op twee pas afstands van Réval gezegd, „behoef ik geen voet op de bak of op de kampanje te zetten, ook niet in de magazijnen vóór een bezoek van de inspecteur van de nautische dienst.” Een ogenblik later had hij er aan toegevoegd, dat hij niet kon opschieten met een officier, die hem niet op de hoogte hield van zijn dienst. Daarna had Saladini, die sedert zijn komst aan boord een zekere onafhankelijkheid aan de dag had gelegd, nooit verzuimd elke ochtend op het ogenblik dat Vox zijn kajuit verliet, hem in te lichten over de lading, de ruimen, het onderhoud van het schip of de bestellingen voor leveranties die hij bij aankomst moest doen. Daartoe beperkten zich de betrekkingen tussen de beide mannen, die zoveel in geest en karakter verschilden.

Onder aan de trap had Vox op zijn eerste officier gewacht en had hem terzijde genomen.

„Saladini, honderdvijftig mijl voor ons, precies op onze route, ligt de Italiaanse vrachtboot Marco Polo met zware averij — gebroken schroefas. Ik heb juist een telegram gekregen. We zullen er tegen twee uur vannacht zijn.”

„Een beroerde geschiedenis,” had de Corsicaanse zeeman gebromd, daarop, na een korte pauze. „Houden de luiken het? Maakt hij geen water?”

„Ze hebben geen bijzonderheden gegeven. Je moet voorbereid zijn.”

„Voorbereid op wat, kapitein?”

„Dat hangt van de omstandigheden af. Jij, Launay en ik zijn de enigen die er van afweten. Ik zal er met Petit over spreken.”

Na zich een pas verwijderd te hebben, had hij zich omgedraaid en er bijgevoegd: „Voorbereid op alles, Saladini. Je begrijpt wat ik ermee bedoel?”

Aan tafel had Vox slechts een tiental passagiers benevens Older aangetroffen.

„Wat gebruikt u vanavond?” had hij de Engelsman, de wereldreiziger, gevraagd.

„Grilled steak en fruit.”

„Goed zo; ik zal maar met soep beginnen.”

Hij gevoelde zich tegelijk rustig en lichtelijk bezorgd. Saladini had met de bondigheid van een zeeman de juiste vraag gesteld: „Voorbereid op wat, kapitein?” Ja, waarop? Welke beslissingen zou hij die nacht moeten nemen? Een schip dwars op de golven, met hechte romp, maar beroofd van zijn machine, kan alleen gered worden als men er in slaagt het met een sleeptros op de wind te brengen; een enkele manoeuvre, die de Marco Polo en de Canopus had kunnen redden en die noch voor de een, die te vroeg was verdwenen, noch voor de ander, in een nog gevaarlijker toestand, had kunnen worden uitgevoerd.

„We komen goed vooruit, kapitein”, had de Engelsman hem toegevoegd, terwijl hij zijn vlees sneed.

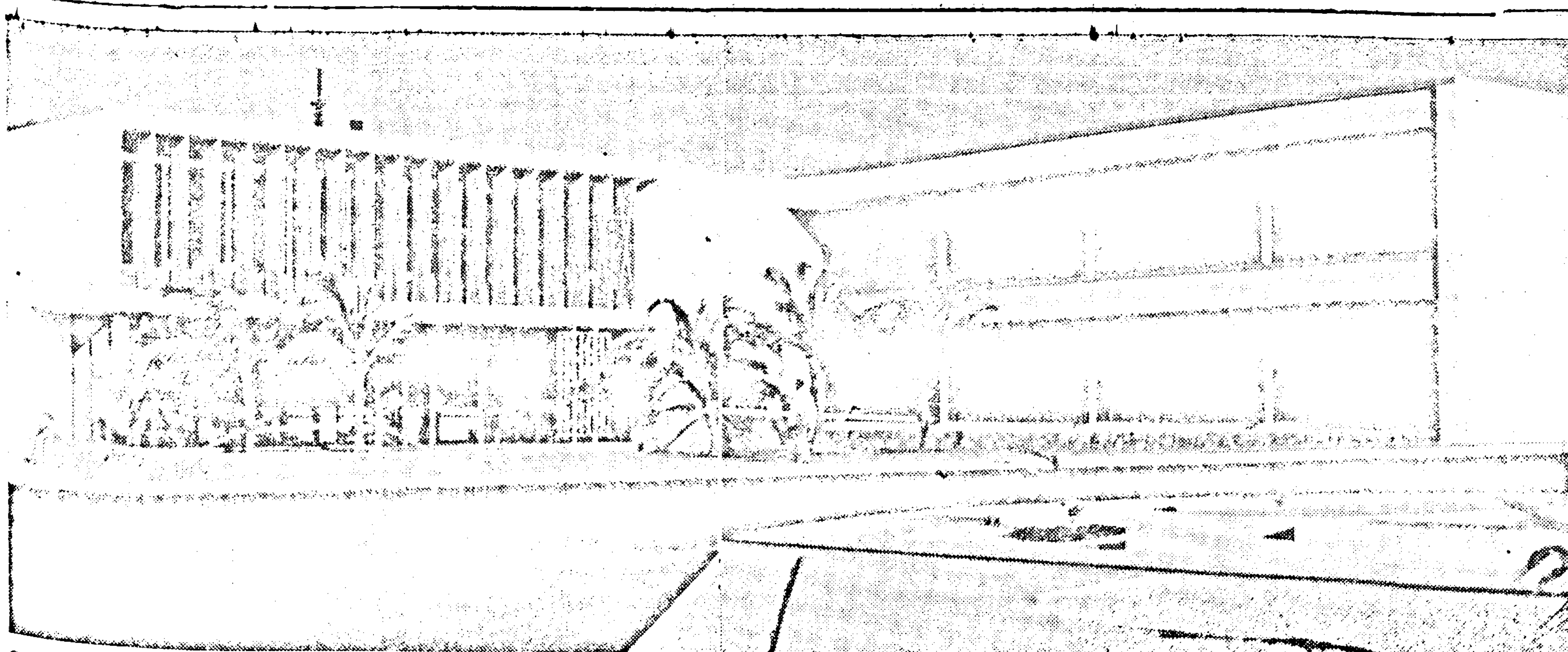
„Zestien knopen.”

„Ik bedoel, we varen sneller dan een uur geleden.”

Deze man moest wel veel gevaren hebben om zo snel te kunnen bemerken dat de hoofdwerktuigkundige, die gewaarschuwd was, de snelheid had opgevoerd.

„De zee duwt ons vooruit,” had Vox geantwoord. „En de schroef trekt ons mee. Ja, ja, kapitein, ik mag dat wel.”

(Wordt vervolgd)

Onlangs betraden de afdelingen Public Relations, Industrial Relations en de administratieve groep van de Mechanical afdeling van de Lago het hierboven afgebee de kantoorgebouw.

Drie afdelingen van de LAGO betraden nieuw kantoorgebouw

Oranjestad. — Dezer dagen hebben drie belangrijke afdelingen van de Lago, die tot voor kort nog in oude barakken huisden, een hypermodern en uiterst doelmatig gebouwd, airconditioned kantoorgebouw betrokken. Het zijn de afdelingen Public Relations, Industrial Relations en de administratieve groep van de „Mechanical" afdeling.

Het gebouw werd geheel in eigen beheer door Lago zelf ontworpen en gebouwd. In de zomer van 1945 werd met de bouw begonnen en het zeer fraaie gebouw, dat uitzicht geeft op zee, biedt thans werkruimte aan bijna tweehonderd werknemers.

Het gebouw is in de vorm van de letter „h" gebouwd, met in het midden, zowel op de begane grond, als op de eerste verdieping een grote lobby. De naar de zee gerichte muren werden geheel van glas opgetrokken. Boven werd de afdeling Industrial relations gehuisvest, gelijkvloers is de Mechanical administratie en in de korte vleugel installerde zich de Public Relations afdeling.

Karakteristiek voor dit moderne kantorencomplex, is, naast het moderne uiterlijk vooral de flexibiliteit van het interieur. Er is bijvoorbeeld geen vaste indeling. De kantoren werden ingedeeld door middel van berkenhouten panelen, die betrekkelijk gemakkelijk verplaatst kunnen worden en de kantoorafdelingen dus, al naar behoefte, kunnen vergroten of verkleinen.

In het gebouw worden achthonderd van dergelijke panelen gebruikt.

Zeer fraai zijn de kleurencombinaties. Zo werden de vloeren van beton gemaakt, waarop rubber tegels, afwisselend in koraalkleur en grijs. De „muur-afscheidingen" behielden de natuurlijke houtkleur. De verlichting bestaat uit 1700 buizen die in de van geluiddempende tegels gemaakte plafonds zijn verzonken.

De air-conditioning is van het meest moderne en geluidloze type, waarbij van centrale eenheden gebruik wordt gemaakt.

Buiten ziet het gebouw er uit als een glazen doos. De noordelijke en zuidelijke gevels werden opgetrokken uit blauwe kristalheldere glaspanelen. De kleur blauw werd door de ontwerpers gekozen van een zodanige schakering, dat deze, om hun eigen woorden te gebruiken „weergeeft de weerspiegeling van de zon in de rimpeloze Caraibische zee"

Het uitwendige metselwerk werd wit beschilderd met een plastic-base verf, welke witter is en bestand tegen de inwerking van zout water en vocht en bovendien niet bladdert.

De plastic-basis van de verf maakt het gemakkelijk om voortdurend, waar nodig, ‚bij" te schilderen, zonder dat men ziet met „lap"werk te doen te hebben.

De bouwmaterialen werden uit de gehele wereld bijeen gebracht. De vloertegels in de lobby zijn van Arubaans fabrikaat en de natuurstenen binnenwanden werden op Aruba gehouwen. Nederland leverde de vlekvrije stalen deuren voor de ingang en het enige karpet in het gebouw kwam uit Schotland.

Suriname leverde het multiplex en Engeland het betonstaal. Een Curaçaose firma verrichtte de werkzaamheden aan de airconditioners- en electrische leidingen en de berkenhouten schotten en het benodigde staal kwamen van de Verenigde Staten.

Aan drie zijden van het gebouw vindt men parkeerruimte voor 140 auto's. Daartussen en omheen vond aanplant van sierplanten en bomen plaats.

Bezienswaardigheden van het gebouw zijn de grote vergaderzaal op de eerste verdieping en het grote, zeer moderne fotografische laboratorium van Public Relations.

In de grote vergaderzaal kunnen 120 mensen bijeen komen. De zaal is verder zeer doelmatig voor filmvoorstellingen en cursussen. Er is een electrisch gedreven gordijn dat de zaal desgewenst in twee afzonderlijke vergaderruimten kan verdelen.

Het fotolaboratorium is ingericht voor de grootst mogelijke efficiency. Er kunnen zeven verschillende processen tegelijkertijd plaats vinden en men is volledig ingericht voor kleurenwerk en X-stralen foto's.

Aan de voet van het trappenhuis tenslotte vindt men vast bloembakken met crotons en varens. Deze „binnentuin" beklemtoont nog eens hoezeer men gezocht heeft naar het verhogen van de sfeer in dit zeer moderne kantoorgebouw.

Het gebouw is doelmatig, maar ook gezellig en het vormt als het ware een monument voor het meesterschap van de hoge graad van technische ontwikkeling van het Lago personeel.

Deense schip aan de grond

Oranjestad. — Door nog onbekende oorzaak is gisteravond ter hoogte van de Julianaschool, het Deense vrachtschip "Turby" aan de grond gelopen. Pogingen om het schip vlot te krijgen zijn tot dusver mislukt.

Men is thans begonnen met de lading, welke uit 6000 ton hout bestaat (waarvan de helft bestemd is voor de Lago) te lossen op lichters. Gehoopt wordt dat men het schip dan los kan krijgen.

AANBESTEDING

Oranjestad. — Ten kantore van D.O.W. werden tal van werkzaamheden in verband met het onderhoud en de uitbreiding van gouvernementswoningen als volgt aanbesteed:

Perceel A, Oranjestad: Bouwmaatschappij Aruba f. 27676.—, Bohama 299575.— Petrona & Croes f. 31.500. Perceel A. Nieuwbouw Oranjestad: B.M.A. 182000.—, Bohama f. 18900.— P & C. f. 208000.—, B .BMA f. 56500, Bohama 63474.— P. & C. 58000.—; C. B.M.A. 10558.— Bohama 13445.—, P. & C. 15500.—, D: BMA 11000.—, Bohama 12100.—, P. & C. 10800.— E. BMA 9170, Bohama 10.000.—, P & C 12700.— en F. BMA 22000.—, Bohama f. 21475, en P & C 26500.—.

Hartog's Bonaire in Boekhandel

Oranjestad. — Gisteren is het nieuwe boek van dr. Johan Hartog verschenen. Het is het tweede deel van de serie geschiedkundige standaardwerken over de Antillen, welke wordt uitgegeven door de gebroeders de Wit. Het eerste was de geschiedenis van Aruba (thans op enkele exemplaren na uitverkocht). Nu is verschenen de geschiedenis van Bonaire. Later volgen nog Curaçao en de Bovenwindse eilanden. Het boek Bonaire is even fraai en royaal van uitvoering, als het standaardwerk over Aruba.

CURACAO

Hij wilde hem ook vermoorden

Willemstad. — Gisteren werden aan het bureau gebracht A.I.J. en T.A.T. T. had een snijwond aan de linkerbovenarm en een steekwond aan de rechterhand. Het bleek, dat A.I.J. deze wonden had aangebracht. Hij bekende ook dit te hebben gedaan en bekende verder T. te willen vermoorden. Aangezien A.I.J. tekenen van krankzinnigheid vertoonde, werd hij voor onderzoek naar een dokter gebracht.

Auto gesloopt

Willemstad. — N.A.F. deed aangifte van diefstal van enkele onderdelen uit zijn auto (merk Pontiac). O.a. miste hij zijn carburator, generator, claxon, en de fan belt. De auto stond reeds enige tijd op blokken.

Aangehouden

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie hield gisteren een zekere C.E.A aan.

Kindervoorstellingen

Oranjestad. — De eilandelijke filmdienst organiseert vanavond en morgenavond voorstellingen in de openluchtbioscoop naast de tabuleerinrichting van Oranjestad. Het programma vermeldt een leuke tekenfilm, een film over een jeugdige cowboy in aktie en „het vliegend oog" een engelse kinderspeelfilm met gesproken Nederlandse toelichting. De voorstelling beginnen om zeven uur.

VAN HET FILMDOEK

„SAFARI"

Theater West End vertoont dit weekend de film "Safari" met in de hoofdrollen Victor Mature als Ken de grootwildjager, Janet Leigh als de verloofde van Sir Vincent Brampton (Poland Culver) en John Justin als Brian Sinden vriend van Vincent.

De film speelt in het gebied waar de Mau Mau terroriseert en de romance in deze film gaat tussen Linda (Janet Leigh) Ken, en Vincent. Op het einde zijn het Ken en Linda die de film een happy end geven.

De film draait vanaf hedenavond. De voorstellingen vangen aan om 7 en 9 uur n.m.

„TAMMY AND THE BACHELOR"

In theater Roxy draait er dit weekend de lachfilm Tammy and the Bachelor van de Universal International, met in de hoofdrollen Debbie Reynolds, Leslie Nielson, en Walter Brennan.

Het verhaal draait om een meisje van de Missisipi rivier boot, die haar liefde op een komische wijze aan een oude vrijer verklaart. Een film die de toeschouwers zal doen lachen van begin tot eind.

„THREE VIOLENT PEOPLE"

Slechts de titel van deze film, die dit weekend in theater Cinelandia draait zegt al genoeg tot de lezer en daar komen dan nog de namen van de sterren n.l. CHARLTON HESTON, ANNE BAXTER, GILBERT ROLAND, TOM TRYON bij, die in dit product van de Paramount, in Vista Vision en technicolor, acteren. Geweldige liefde, geweldige haat en geweldige conflicten geven de film een ongekende spanning.

Wie is de gelukkige?

nr 5028 .... f 500,—
1e 5029 .... „ 35.000,—
nr 5030 .... „ 500,—
(CURACAO)

nr 13543 .... f 400,—
2e 13544 .... „ 10.000,—
nr 13545 .... „ 400,—
(CURACAO)

nr 7602 .... f 300,—
3e 7603 .... „ 5.000,—
nr 7604 .... „ 300,—
(CURACAO)

nr 3111 .... f 200,—
4e 3112 .... „ 2.500,—
nr 3113 .... „ 200,—
(CURACAO)

nr 6933 .... f 100,—
5e 6934 .... „ 1.000,—
nr 6935 .... „ 100,—
(ARUBA)

BIJZONDERE PRIJZEN: nr 331 — 1245 — 18254 — 21155 — 23393.

PRIJZEN VAN f 500,—: nr 56 — 789 — 1468 — 2203 — 2896 — 3461 — 4920 — 5472 — 6522 — 7262 — 8735 — 9156 — 10771 — 11030 — 11932 — 15084 — 18300 — 18341 — 18557 — 18578 — 19459 — 21185 — 21190 — 21238 — 24304.

PRIJZEN VAN f 250,—: nr 798 — 2832 — 3324 — 5108 — 5600 — 6877 — 7463 — 8464 — 8507 — 9796 — 10052 — 10203 — 11973 — 12259 — 14099 — 14528 — 14575 — 14786 — 16583 — 16952 — 19375 — 20361 — 20441 — 21606 — 24921.

PRIJZEN VAN f 100,—: nr 683 — 740 — 991 — 1145 — 1261 — 1713 — 1881 — 1966 — 1995 — 2000 — 2254 — 2276 — 2486 — 2517 — 2614 — 3137 — 3191 — 3533 — 3745 — 3844 — 3981 — 4100 — 4215 — 4365 — 4375 — 4440 — 4874 — 4916 — 4945 — 4981 — 5210 — 5351 — 5528 — 5851 — 6242 — 6288 — 6472 — 6553 — 6646 — 6959 — 7164 — 7765 — 7822 — 7872 — 7886 — 7915 — 8132 — 8192 — 8496 — 8540 — 8572 — 8651 — 8997 — 9742 — 10645 — 10920 — 11033 — 11052 — 11119 — 12654 — 12820 — 13001 — 13058 — 13091 — 13454 — 13784 — 13797 — 13888 — 14024 — 14691 — 14769 — 15086 — 15258 — 15963 — 16028 — 16113 — 16398 — 16757 — 16896 — 17129 — 17149 — 17166 — 17291 — 17539 — 17877 — 17963 — 18049 — 18631 — 19052 — 19310 — 19334 — 19739 — 19872 — 19968 — 20020 — 20186 — 20269 — 20278 — 20447 — 20565 — 20590 — 20686 — 20862 — 20884 — 21085 — 21270 — 21568 — 21857 — 21929 — 22038 — 22088 — 22124 — 22140 — 22746 — 22963 — 22990 — 23078 — 23178 — 23319 — 23372 — 23401 — 23403 — 23467 — 23504 — 23552 — 23737 — 23754 — 23936 — 24251 — 24462 — 24622 — 24691 — 24872 — 24978 — 24994.

Ook Zweden heeft Zeta-apparaat

Stockholm. — De Zweedse professor Kai Siegbahn heeft in Stockholm in een vraaggesprek verklaard, dat Zweden een soortgelijk toestel als het Britse Zeta-apparaat in de universiteit van Uppsala heeft vervaardigd. Het Zweedse toestel was wel aanmerkelijk kleiner, maar wij zijn bezig aan een nieuw toestel, dat twee maal zo groot is als het Britse en waarschijnlijk in het voorjaar klaar zal zijn".

Siegbahn deelde nog mee, dat de magnetische druk in het nieuwe apparaat ongeveer overeenkomt met de stoomdruk in de ketel van een locomotief.

De radio-actieve besmetting in Nederland

Geen ziekelijke afwijkingen bij meisje uit Putten

Den Haag. — Joke Haanschoten uit Putten, die dezer dagen radio-actief is besmet, vertoont op het ogenblik geen ziekelijke afwijzingen. Er kan voor de leden van het gezin Haanschoten geen sprake zijn van een groot genetisch gevaar, ontstaan door de ondergane straling van het in de kachel terechtgekomen radium. Hoe de woning zal worden ontsmet, is nog niet bekend. In de tuin van het Puttense huis zijn al metingen verricht. Gevaarlijke as en grond zal in loden potten worden vervoerd en op het terrein van de K.E.M.A. in Arnhem zorgvuldig worden opgeslagen.

Dit zijn de voornaamste mededelingen, die dezer dagen werden gedaan op een persconferentie, op het ministerie van sociale zaken belegd naar aanleiding van het geval van radio-actieve besmetting in Putten. Op deze persconferentie werd het woord gevoerd door de directeur-generaal voor de volksgezondheid, prof. dr. P. Muntendam en verscheidene deskundigen. Het getal van belangstellende journalisten was groot, het getal van degenen die achter de tafel zaten om de journalisten te antwoorden, was weinig minder groot. Dit was niet zo verwonderlijk, omdat deze deskundigen in de morgen op het ministerie over het geval-Putten hadden vergaderd.

De zaak is momenteel in handen van het geneeskundig staatstoezicht op de volksgezondheid, de justitie en het college van curatoren van de Utrechtse universiteit. Uitdrukkelijk gaf prof. Muntendam te kennen, dat er op de schuldvraag op dit moment beslist geen antwoord kan worden gegeven. Discussie hierover stelde hij buiten de orde, evenals discussie over de toestand van de vijfjarige patiënt Joke.

Prof. Muntendam deelde mee, dat de minister van sociale zaken en volksgezondheid een ontwerp-besluit radio-actieve stoffen, als onderdeel van de wapenwet, heeft getekend. Dit besluit zal in de ministerraad worden besproken. Het is de bedoeling dat het als algemene maatregel van bestuur wordt afgekondigd. 1 februari treedt het ioniserende-stralenbesluit van de Veiligheidswet in werking, de eerste wettelijke regeling op dit gebied. Door middel van het radio-actieve-stoffenbesluit zal de toepassing van deze stoffen in verband met de gezondheidsbescherming worden geregeld.

Zodra de woning van het gezin Haanschoten is ontsmet, zal dit gezin naar Putten kunnen terugkeren. Over de observatieperiode van Joke, die als patiënte wordt beschouwd, in tegenstelling met de andere leden van het gezin, valt nog niets te zeggen. Toch zullen vader en moeder Haanschoten en hun vier overige kinderen nog wel twee tot drie weken in het Utrechtse ziekenhuis moeten blijven. Er valt nog niet met zekerheid te zeggen of zij geen radium hebben ingeademd of ingeslikt.

Uitvinding op scheepvaartkundig gebied

Kopenhagen. — Knud Gram, een jonge Deense ingenieur, heeft een uitvinding gedaan, waardoor wellicht belangrijke bezuinigingen op scheepvaartgebied mogelijk zullen zijn.

Om de wrijving tussen het water en de romp van een schip tegen te gaan, heeft hij een methode gevonden, die neerkomt op het scheppen van een bewegend „luchtkussen" onder het schip, dat de bewegingen van het schip veroorzaakt door het stampen en slingeren, volgt. De luchtcirculatie wordt vanuit het schip geregeld. Gram heeft al geslaagde laboratoriumproeven genomen en octrooi op zijn uitvinding gekregen in 14 landen.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao maakt hierbij bekend, dat het kantoor van de Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao met ingang van **1 FEBRUARI 1958** op de dagen waarop dienst wordt verricht — behalve 's zaterdags — van 's morgens 8.00 uur tot 11.45 uur en des namiddags van 13.30 uur tot 15.30 uur voor het publiek geopend is. Des zaterdags is het kantoor voor het publiek geopend des morgens van 8.00 uur tot 11.30 uur.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

De Secretaris,
J. VAN TOORN.

DE ONTVANGER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

verwittigt hierbij de TELEFOONABONNEES, die hun telefoonabonnementen over de maand januari 1958 nog niet hebben voldaan, dat de aanmaningen hiervoor op de 1e februari 1958 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 3 februari 1958 verschuldigd worden.

Aruba, 27 januari 1958.

STATENVERGADERING

(Vervolg van pag. 2)
wil van de Antillen, gelet op hun beperkte economische structuur, om die te beschermen. Daarom moet t.a.v. de uitzetting niet in de Antillen geboren Nederlanders procesuelen regels komen, verder strekkende dat het bijna een jaar geleden bij ons ingediende voorstel. Er moeten zodanige regelingen komen dat geen enkele Nederlander kan worden uitgezet zonder dat dit op een rechterlijk vonnis van uitzetting berust. Alleen hierdoor wordt het onttrokken aan het politieke veld. Teneinde hierover van de Staten een uitspraak uit te lokken, heb ik gisteravond direct na de motie van de heer Bikker een andere motie ingediend, die U vanmorgen in gewijzigde vorm zal krijgen.

Na de heer Debrot kwam de heer Da Costa Gomez aan het woord. Hij zeide slechts een enkel woord over deze motie te willen zeggen. Spreker noemde het een motie die niemand had verwacht, een motie gekomen op het meest inopportuun moment, een motie die niet zal bijdragen tot beter begrip. De heer Gomez verklaarde verder dat er in de Ned. Antillen een totaal misverstand is in de uitzetting en rechtspositie van Nederlanders in de Ned. Ant. Spreker zeide verder zich niet over de persoon uit te laten, daar het in dit college weinig op zijn plaats is.

Deze motie treft ons bestuurstelsel in het hart, aldus de heer Gomez.

Spreker vond dat de motie een aanval is op de P.G., op de Plaatselijke hoofd van Politie, en erger nog: zij richt zich rechtstreeks tot het hoofd van de Regering, tegen de Gouverneur als orgaan van het Koninkrijk.

Het speet de heer Gomez dat de leden zich tot een bepaalde spreektijd moeten beperken. Hij vond dat men zich van personalia los moeten maken en de zaak in de kern beschouwen en noemde de uitzettingskwestie tegen de Staatsregeling.

Spreker was van mening dat als men alle Regeringspartijen en Bestuurstelsel 3 maanden zou geven om te bestuderen zij even ver zouden zijn.

De motie zelf aanvallende zei D. C. Gomez dat het in hoge mate ongewenst is dat een volksvertegenwoordiger zich bemoeit met iets, dat tot het administratief beleid van de Regering behoort. Men moet daar buiten blijven als politiek orgaan. Spreker zei, dat er in de motie een uitspraak ontbreekt over het uitzettingsbevel zelf. En daar valt wat op te zeggen of het bevel niet nietig is.

De motie is zwanger van onjuistheden, aldus spreker.

De heer Gomez vond de tweede overweging: en mond vol. De materie van uitzetting heeft niets te maken met autonome bevoegdheden. Noch de heer Bikker, noch mijn persoon kan uit Nederland gezet worden, en is Nederland dan geen autonoom land?

Wie insinueert beknotting van de autonome rechten? Welke zijn de autonome rechten van ons land die aangetast worden? Welke? De zaak is in beroep: welke autonoom recht wordt aangetast? aldus riep de heer Gomez uit.

Verder vroeg spreker welke bepalingen van het Statuut worden aangetast. Is het misschien art. 37? En spreker was van mening dat wanneer het om dit art. gaat er zeker vruchtbare discussies over kunnen volgen.

In de derde overweging, aldus spreker, leest men.. „en dat zulks nog niet is geschied.”

Het wordt verweten! Aan wie? Volgens spreker aan de P.G. en noemt dit in strijd met de beroepsvrijheid omdat wanneer een zaak in beroep is de zaak niet wordt uitgevoerd.

Verder vroeg spreker zich af wat er bedoeld wordt met die onrust, en of er onrust heerst op Bonaire, of er onrust heerst op de Bovenwinden.

Spreker vroeg zich zelf af waarop deze motie berust en zei, dat zij op het beleid van de Regering berust.

De voorzitter waarschuwde, dat sprekers tijd bijna verstreken was.

Spreker zei, dat suspendum van dedictum op geen enkele gronden rust.

Na precies een half uur gesproken te hebben eindigt spreker.

Het woord werd dan aan de heer Braam gegeven.

De heer Braam kwam met een wijzigingsvoorstel op de motie-Bikker en hoopte dat nu de motie in deze vorm wel aanvaard zal worden ook door de oppositie. Ook de heer Braam haalde een gezegde van een aan dit college bekend medicus aan: de Wit hoort in een psychopatische inrichting thuis.

De heer Braam haalde nog uitzettingsgevallen van Surinamers aan uit de tijd van de vorige regering en vroeg waarom nu in dit geval van de Wit wel zoveel over geschreven en gesproken wordt.

v. d. Hoeven

De heer v.d. Hoeven noemde de motie: emotionele ontlading en zei dat het niets met recht te maken heeft.

De uitzettingskwestie is een kwestie van prestige en macht geworden, aldus spreker. Hij noemde dit staatkundig en juridisch belachelijk.

De momentele kleine meerderheid in de Staten drukt deze zaak, zei de heer v.d. Hoeven en hij wees op het feit dat men zich plotseling voor een nieuw agendapunt (deze motie) zag geplaatst. Hij zei van opvatting te zijn dat de democratie in de Ned. Ant. zich in een verontrustend verkeerde richting ontwikkelt.

Spreker oefende kritiek op de te korte spreektijd.

De ongerustheid bestaat bij de mensen die het niet aan Braam en Bikker zullen vertellen omdat zij bang zijn dat zij uitgezet zullen worden.

Het lid Werleman wees voornamelijk op het feit dat wanneer wij de wettelijke bepalingen aangenomen hebben wij ze ook moeten handhaven. Hij wees er verder op dat het uitzettingsbevel door onze „autonome” P.G. gegeven werd.

Dictatuur houdt geen stand

Dictatoriale macht houdt geen stand, aldus de heer Römer. De heer Römer memoreerde het geschrift over de zaak de Wit en dat er zelfs mensen zijn die in dit verband geschreven heeft over de kwestie Jungschläger. Het hoofd van de Voorlichtingspost heeft het er in zijn dagelijkse uitzendingen over gehad. Spreker vroeg of ook de heer Hermans uitgezet zal worden.

Spreker wilde de aandacht vooral van de heer Bikker vestigen op het in Rome gehouden Congres over de Universele rechten van de mens en waar vooral gewezen werd op „freedom of speech” en „freedom of opinion”.

De heer Römer is van mening dat wij een slechte indruk maken op het buitenland en wees er op dat er op het ogenblik publieke acties aan de gang zijn tegen politiestaten in het Amerikaanse halfrond.

Spreker herinnerde er nog aan dat de I.A.P.A. zich met deze zaak is gaan bemoeien en wanneer in kettingvorm deze zaak in de wereldpers behandeld gaat worden en onze staat aangemerkt zal worden als een politiestaat, dan zal het voor rekening van deze mensen zijn als de Ned. Antillen op de wereldkaart met een rood teken wordt aangemerkt, ten teken dat zij een politiestaat vormen.

De heer Finck kwam op voor de in 1952 uitgezette Surinamers en noemde de periode van de vorige regering een politiestaat.

Spreker zei, dat er in het geval van de Surinamers niets gezegd werd omdat hij geen partijgenoot van de heer Gomez was, geen landgenoot van de heer v.d. Hoeven en geen geestesgenoot van de heer Debrot, maar een arme Surinaamse arbeider.

Spreker was van mening dat men de autonome rechten van de Regering niet kan afnemen omdat het meneer X is. Spreker zei de motie te steunen.

De heer Lopes zei, dat het rechtsgevoel van de mens niet aangetast kan worden omdat het iets van onveranderlijke aard is. Spreker ontkende dat er in de zaak de Wit geen proces geweest is. Spreker was van mening dat de wijze waarop deze zaak behandeld werd een vorm van proces is.

Verder wees spreker er op dat de Rechterlijke macht niet bevoegd is om iemand uit te zetten.

Tegenstrijdigheid

De heer Dip begon met te verklaren dat de aantijgingen over politiestaat die de NVP in de schoenen wordt geschoven, voor rekening van de heer Finck is. Hij was van mening dat er principiële verschillen bestaan tussen toen en nu.

De heer Dip wees vooral op de tegenstrijdigheid van de brief door de minister van Justitie aan de Staten gericht en het uitzettingsbevel. In de brief zegt de minister dat de heer de Wit slechte dingen schrijft en in het bevel staat dat de Wit een gevaar is voor de openbare orde, enz.

Spreker analiseerde nog even de uitzettingszaak. De P.G. gaf bevel na bekomen opdracht. Opdracht van wie, vroeg spreker. Men veronderstelt dat het een opdracht van de minister van Justitie zal zijn. En nu moet de betrokkene in beroep gaan bij dezelfde minister die de opdracht heeft gegeven.

Spreker wees nog op het punt „onrust onder de bevolking” en haalde enkele voorbeelden aan van gevallen dat hij aan mensen die de stukken van de Wit gelezen hadden en die hij vroeg of zij zich daardoor beledigd voelden. Helemaal niet.

Maar waarom moet hij nu uitgezet worden, was de vraag aan deze mensen en het antwoord luidde: het is een prestigekwestie geworden.

Vrees

De heer Abbad zag de motie als een andere poging van de dertien Statenleden om in dit college te bereiken wat zij in de krant niet konden bereiken. Door hun kleine meerderheid de Staten dwingen deze motie te aanvaarden als volksvertegenwoordigers. Hij wees er op, dat al nemen de Staten de motie aan, het niet de meerderheid van de bevolking van Curaçao is die zich voor de motie verklaart.

De heer Abbad zag de motie als de strijd van mensen die dreigen te vergaan in hun eigen onrechtmatigheid.

Hij zag daarin de vrees van de dertien Statenleden, dat zij in hun dolle gang door het recht, halt toegeroepen zullen worden omdat zij niet dat wat zij dachten bereikt hebben in de krant.

Geen vertrouwen in regering

De heer Voges zag in de motie-Bikker een tekort aan vertrouwen in de Regering.

Spreker vond het ongepast om de Regering die zeker flink genoeg is om deze zaak af te handelen zomaar toe te roepen: schiet op! handel deze zaak af. Straks kan men ook verwachten dat men aan de rechter zegt: schiet op! geeft vonnis! Liefst vrijspraak, anders ga je eruit.

De heer Voges zei, dat de heer Bikker het gehad heeft over een stuk in de B. en N. waarin de regering vergeleken werd met de Regering van Batista. Maar in een ander dagblad (Amigoe di Curaçao — Red.) stond ook dat men een les kan nemen aan Venezuela. Zal deze hoofdredacteur ook uitgezet worden?

Spreker zei verder, dat Batista ook opgetreden is tegen de persvrijheid.

Spreker las de laatst gepubliceerde verklaring van de NVP voor en zei trots te zijn op deze verklaring.

De heer Voges nodigde de heer Sintjago van Bonaire nog uit om zijn mening in deze zaak te kennen te geven, doch hij vreesde dat het lid Sintjago wel zal zwijgen.

Tenslotte verzocht de heer Voges het lid Bikker om zijn motie in te trekken.

Het was ongeveer half twee in de middag toen de voorzitter de zitting voor enkele minuten schorste.

Middagzitting

In de middagvergadering kwam als laatste spreker van de eerste ronde nog het lid Beaujon aan het woord. Hij zeide, dat Batista op Cuba door geweld met wapenen aan de macht is gekomen, terwijl de regering der Nederlandse Antillen door een vrije verkiezing aan het bewind kwam. Hij weidde in het kort nog uit over de indertijd aan Henny Eman geschonken gratie, etc.

Nadat de heer Bikker zich met de door de heer Braam voorgestelde wijziging van zijn motie akkoord had verklaard, lichtte hij zijn motie nogmaals toe. Wij hebben autonomie, aldus spreker, of wij hebben hem niet. Daarom moet de regering een maatregel als de onderhavige t.a.v. de heer De Wit kunnen nemen. Spreker beantwoordde daarna de sprekers der oppositie. Hij zeide er zich over te verwonderen, dat juist de heer Da Costa Gomez, die de wording van de autonomie van zo nabij heeft medegemaakt, de uitzetting van De Wit wil tegengaan.

De heer Bikker, wiens stem begon over te slaan, slingerde de NVP allerlei verwijten naar het hoofd. Hij verweet deze partij meer anti-macamba te zijn dan wie ook. Voorzitter Isa liet spreker het woord „leugen” terugnemen en deed hem daarna weten, dat zijn spreektijd om was.

De heer Geerman vroeg zich af, waar de grens van de persvrijheid lag. Dat de „Beurs” iedere dag uitkomt, is een bewijs, dat er persvrijheid heerst.

De heer Debrot zeide, dat het hem speet, dat de heer Bikker zich in tweede instantie zo heeft laten gaan. Het is volgens spreker magistrale kolder en emotionele nonsens om te beweren, dat wie zich tegen zijn emotie uitspreekt, zich tegenover het Antilliaanse volk plaatste. Hij zeide het land te beklagen, dat het recht van uitzetting beschouwt als het meest autonome recht.

Spreker wil zich liever uitspreken over het recht van handelen van Nederlanders in de Antillen, dan over de speciale zaak-De Wit. Het is te betreuren, dat ook de rassenkwestie in de debatten weer naar voren is gekomen. Er had in het verleden wellicht geprotesteerd moeten worden tegen de uitzetting van Surinamers en Nederlanders. Dit neemt niet weg, dat fouten, die in het verleden gemaakt zijn, niet als voorwendsel kunnen gebruikt worden, om dezelfde fout te herhalen.

De heer Da Costa Gomez zeide, dat de uitzetting en toelating niets met de autonome bevoegdheden der Ned. Antillen te maken hebben. Surinamers en Antillianen kunnen niet uit Nederland gezet worden. Zou de heer Bikker nu willen beweren, dat de Nederlandse regering geen autonome bevoegdheden bezit? Spreker vroeg zijn tegenstanders zich niet belachelijk te maken met hun opvattingen over de autonome positie der Antillen. De uitzettings- en toelatingsbevoegdheden zijn alle van koloniale oorsprong!

Iedere regering is gebonden aan het vastgestelde recht. Staat het overigens wel zo vast, dat de hier gevestigden uitgezet kunnen worden? Het gaat hier om recht en daarom zijn alle beschouwingen over beleid uit den boze. Spreker behandelde hierna in het kort de motie-Bikker.

De heer Braam vroeg zich af, waarom onder het bewind van de heer Gomez 17 Surinamers werden uitgezet, waarvan slechts één na gerechtelijk vonnis. Toen was de NVP tegen de Surinamers. Het gaat hier om een politieke stunt en het geval-De Wit alleen benut wordt om er politieke munt uit te slaan. Spreker memoreerde het voorbeeld van een Surinamer, die door de heer Gomez voor de keus gesteld zou zijn te huwen of uit de Antillen te verdwijnen. De heer Braam stelde het optreden van de I.A.P.A. tegenover dat van de Internationale Vakbonden, welk laatste optreden de „Beurs” indertijd als buitenlandse inmenging kenschetste.

De heer Werleman had enkele korte opmerkingen.

De heer Römer zeide, dat zolang de Antillen geen evenredige vertegenwoordiging kennen, de Staten geen zuivere spiegel zijn van de wil van het volk. Spreker heeft indertijd naar zijn zeggen juist aangetoond, dat de Mau-Mau juist een verwerpelijk systeem is.

De heer Finck ging op de bemerkingen van verschillende sprekers in. Volgens spreker hebben de Surinamers zich nog nooit zo veilig gevoeld op de Antillen als thans. Vroeger was het hier een politionele staat, thans een democratische. Spreker zeide, dat nooit een PPA-pamflet namen had genoemd van mensen, die behoren uitgezet te worden. Toen de zaal riep: „K.W.I.E.L.S.”, deed de heer Finck er lachend het zwijgen toe.

De heer Lopes zeide, dat het een jaar duurde alvorens indertijd het besluit van de Arubaanse eilandsraad tot schorsing van de heren Yrausquin en Croes door de regering vernietigd werd. Er moesten eerst namelijk nog dreigingen van coalitie-genoten aan vooraf gaan.

De heer Dip zeide, dat de heer Bikker zich zeer tot zijn leedwezen heeft opgewonden en door stemverheffing heeft trachten goed te maken, wat hem aan logica ontbrak. Zelden had spreker zulke frasen zonder inhoud beluisterd. Op 29 augustus 1957 heeft minister Jonckheer een ontwerp-toelating- en uitzetting ingediend, dat Nederlanders, die meer dan 12 jaar op de Antillen gevestigd zijn, nooit meer kunnen worden uitgezet. Dit zou volgens de heer Bikker een aanslag op de autonomie zijn. Het is volgens spreker onrechtvaardig, dat een partij, die bij een zaak betrokken is, een bindende uitspraak doet in die zaak. De heer Dip memoreerde het artikel van de heer v.d. Meer in „Jong Suriname”, waarin diens mening over de toelating en uitzetting geheel tegengesteld was aan zijn huidige.

De tegenwoordige regering heeft ook de heer Simoons uitgezet en daar heeft speciaal de heer Braam zijn stem niet tegen verheft. Laat men dus niet spreken over meten met twee maten.

De heer Abbad laakte de wijze van debatteren van veel Statenleden. Spreker bleef bij zijn opvatting, dat er onder de Surinamers en Nederlanders grote bezorgdheid heerst n.a.v. de uitzettings-affaire.

De heer Voges zeide, dat bij N.V.P. en K.V.P. meer Antillianen zijn aangesloten en naar verhouding minder andere Rijksgenoten, dan bij de D.P. Spreker gelooft, dat de heer Bikker voelt, dat hij beter zou gedaan hebben deze zaak in handen van de regering te laten. De heer Voges zeide het belachelijk te vinden te beweren, dat de heer De Wit blij mag zijn nog in leven te zijn.

De heer Beaujon beantwoordde enkele sprekers.

De heer v.d. Hoeven zeide, dat het niet opgaat een daad van het ogenblik te motiveren met een in het verleden gestelde daad.

De gewijzigde motie-Bikker werd hierna in stemming gebracht, en met 13 tegen 7 stemmen aangenomen. Tegen stemden behalve de 5 NVP-leden, de heren Debrot (KVP) en v.d. Hoeven (COP).

De heer Debrot las vervolgens zijn (gewijzigde en mede door de heer v.d. Hoeven ondertekende) motie voor.

De heer Braam stelde voor de motie naar de commissie te verwijzen.

De heer Debrot zeide, dat het hem speet, dat zijn motie naar de commissie wordt verwezen, terwijl die van de heer Bikker in openbare vergadering wordt behandeld.

De voorzitter achtte het echter noodzakelijk, dat over de motie beraadslaagd dient te worden.

De heer v.d. Hoeven laakte eveneens het voorstel van de heer Braam.

Vervolgens kwam een tweetal moties van de heer Voges aan de orde.

Allereerst die van de volgende inhoud:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 28e januari 1958, overwegende:

dat de laatst plaats gehad hebbende verhoging van salarissen en lonen van ambtenaren en van werklieden en arbeiders in losse dienst van het Land per 1 januari 1956 heeft plaats gevonden;

dat de index van de kosten van eerste levensonderhoud sindsdien aanmerkelijk zijn gestegen, nl. van 109,6 in januari 1956 tot 119,9 in september 1957;

dat het, teneinde het ontstaan van behoeftige toestanden in de gezinnen van werknemers in dienst van het Land te voorkomen — zo deze niet reeds bestaan — noodzakelijk is over te gaan tot verhoging van de inkomens van deze werknemers;

Besluiten:

de Regering van de Nederlandse Antillen te verzoeken, een verhoging der inkomens, berekend naar tien procent over bezoldigingen en duurtetoeslag tezamen, dan wel over het bruto week- of maandloon, toe te kennen, zulks ingaande 1 januari 1958;

de Regering van de Nederlandse Antillen te machtigen om over het bedrag, aan deze toekenning verbonden, te beschikken, zulks vooruitlopende op de votering van de daarvoor nodige bedragen op de begroting voor het dienstjaar 1958,

en gaan over tot de orde van de dag.

De heer Braam stelde voor de volgende wijzigingen in de motie aan te brengen:

1. De 3e overweging wordt als volgt gelezen:
„dat in verband hiermede de Regering aan de Ambtenarenbond toegezegd heeft in principe bereid te zijn over te gaan tot verhoging van de inkomens van alle landsdienaren;”.
2. De 1e alinea van het besluit wordt als volgt gelezen:
„De Regering van de Nederlandse Antillen dank te zeggen voor deze toezegging en de wens uit te spreken, dat deze verhoging zo spoedig mogelijk zal plaats vinden, waarbij rekening dient te worden gehouden met de sedert januari 1956 gestegen kosten van onderhoud;”.
3. Tussen de 1e alinea (nieuw) van het besluit en de bestaande 2e alinea wordt een nieuwe alinea opgenomen, luidende:
„de Regering buitendien uit te nodigen in een eventuele verhoging ook andere periodieke uitkeringen uit 's Lands kas te betrekken”.

De heer Voges zeide deze wijzigingen niet over te nemen.

De heer Geerman trok zijn wijzigingsvoorstel in.

De motie van de heer Voges kwam vervolgens in stemming, en werd met 13 tegen 7 stemmen verworpen.

De motie, zoals gewijzigd door de heer Braam werd vervolgens z.h.s. aangenomen.

Vervolgens kwam de volgende motie-Voges aan de orde:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 28e januari 1958, overwegende:

dat de index van de eerste kosten van levensonderhoud gedurende de laatste twee jaren aanmerkelijk zijn gestegen;

dat het, teneinde het ontstaan van behoeftige toestanden in de gezinnen van gepensioneerden, onderstandtrekkers en ouden van dagen te voorkomen — zo deze niet reeds bestaan — noodzakelijk is tot verhoging der toegekende pensioenen, onderstanden en ouderdomspensioenen over te gaan,

Besluiten:

de Regering van de Nederlandse Antillen te verzoeken, een verhoging van de pensioenen, onderstanden en ouderdomspensioenen, berekend naar tien procent over pensioen en/of onderstand en duurtetoeslag daarop tezamen en over de uitkeringen terzake ouderdomspensioenen, toe te kennen zulks ingaande 1 januari 1958;

de Regering van de Nederlandse Antillen te machtigen om over het bedrag, aan deze toekenning verbonden, te beschikken, zulks vooruitlopende op de votering van de daarvoor nodige bedragen op de begroting 1958,

en gaan over tot de orde van de dag.

De heer Braam zeide, dat aan deze motie geen enkele behoefte bestaat. Zij werd met 13 tegen 7 stemmen verworpen.

De vergadering werd hierna voor de zoveelste maal geschorst, en wel tot vrijdagmorgen half tien.

VAN HET VOLLEYBALL-FRONT

Dames van Kwiek zorgden bijna voor een verrassing

Willemstad. — Op de banen van de Chinese Club werden de wedstrijden van de volleyballcompetitie voortgezet met een dameswedstrijd Asiento A — Kwiek en een herenwedstrijd Sithoc — Chinese Club, waarvoor een zeer goede publieke belangstelling bestond. In de dameswedstrijd hebben we bijna weer een verrassing gehad, daar het team van Kwiek zich in de laatste tijd danig heeft laten trainen en haar oogmerken zijn de sterke kupploegen het leven lastig te maken, hetgeen haar bijna gelukt is tegen Asiento A.

Sithoc - Chinese Club 3 — 0

In de eerste set was het, dank zij het slechte serveren van Kwiek, dat deze niettegenstaande de voorsprong van 6—0, toch de set verloor van een slecht spelend Asiento met 11—15.

In de tweede set kwam Kwiek beter opzetten en aangemoedigd door haar beter serveren in deze set, wist zij deze te winnen met 15—10.

Dank zij het invallen van de zwoegster Koffyberg kon Asiento weer beter gaan spelen in de derde set en Blange weer profiteren van de goede setups en die af te maken met een sublieme smash. Het is aan te bevelen, dat Blange zich aktiever maakt en niet alleen wacht op deze setups. Asiento won deze set met een klein puntenverschil nl. 16—14.

In deze set werd de bal tamelijk lang hoog gehouden en het prima serveren en werken van Wong Loi Sing dient extra vermelding. De vierde set gaf hetzelfde goede spelbeeld als in de derde set en werd door de nu aktievere Kwiek-meisjes met 15—12 gewonnen. De stand van 2—2 bracht nu de enorme spanning er in, doch de Kwiek-meisjes lieten te gauw de moed zakken bij een achterstand en de Asiento-ploeg maakte hiervan handig gebruik. De Kwiek-meisjes waren er tamelijk uit in deze set en verloren ook deze set met 5—15 en daardoor de strijd met 2—3.

Wat betreft de herenwedstrijd heeft Chinese Club enigszins teleurgesteld, wat betreft haar bekende vechtlust, dat absoluut ontbrak. Zij verloren de eerste set met 1—15, hetgeen werkelijk bedroevend te noemen is.

Chinese Club kwam er beter in in de tweede set, doch nog steeds had Sithoc gemakkelijk werk en won ook deze met 15—9.

Pas in de derde set kregen we mooie netduels alsook goede smashes aan beide zijden te zien, terwijl vooral het prima plaatsen bij het net van de Sithoc-spelers genoemd dient te worden.

De punten gingen nogal gelijkelijk op in de derde set, doch Sithoc nam tegen het einde een kleine voorsprong, die in het bijzonder te danken was aan haar beter serveren alsook opvangen. De meer geroutineerden van deze kampioensploeg namen geen kansen en wonnen ook deze set met 15—12 en daardoor de strijd met 3—0.

Voor hedenavond staan er drie dameswedstrijden op het programma, nl. Black & White — Asiento C, Olympia — Vios, Asiento B — Oasis en twee herenwedstrijden, nl. MLD — Asiento 2 en Black & White — Aquino. Het zal zeker niet aan spanning ontbreken bij de wedstrijd tussen Olympia en Vios, daar de Viosmeisjes als in het werk zullen stellen om Olympia de loef af te steken.

Minister J. G. Suurhof is voor een reis van drie weken naar Zuid-Afrika en Rhodesia vertrokken. De minister zal daar de mogelijkheden van plaatsing van Nederlandse deskundigen in tropische klimaten, vooral in het tabaksland Rhodesia belangrijk zal zijn, onderzoeken. Op de foto: minister Suurhof neemt afscheid voor het K.L.M.-toestel „Zuiderzee”, dat hem naar Johannesburg zal brengen.